

OFFICE OF AGRICULTURAL AFFAIRS, JAKARTA

ความเคลื่อนไหวด้านการเกษตรในสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

ประจำเดือนเมษายน 2568

ปริมาณการดูดซับข้าวเปลือกโดย Bulog เพิ่มขึ้นกว่าร้อยละ 2,000 หลังรัฐบาลปรับราคาอ้างอิงรับซื้อ

ปริมาณการดูดซับผลผลิตข้าวเปลือกในช่วงฤดูเก็บเกี่ยวประจำปี 2568 โดยหน่วยงาน Bulog เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ โดยอยู่ที่ระดับ 725,513 ตัน เพิ่มขึ้นจากปี 2558 ซึ่งมีปริมาณเพียง 30,964 ตัน คิดเป็นอัตราเพิ่มขึ้นร้อยละ 2,243.09 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2558 และเพิ่มขึ้นร้อยละ 1,970.53 เมื่อเทียบกับปี 2567 ซึ่งมีปริมาณอยู่ที่ 35,040 ตัน นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยการดูดซับข้าวเปลือกระหว่างปี 2558 – 2567 ซึ่งอยู่ที่ 152,082 ตัน จะเห็นได้ว่าปริมาณการดูดซับในปีนี้สูงกว่าค่าเฉลี่ยในรอบทศวรรษอย่างชัดเจน การเพิ่มขึ้นของปริมาณการดูดซับมีความเชื่อมโยงกับนโยบายของรัฐบาลอินโดนีเซียในการกำหนดราคาอ้างอิงการรับซื้อ (Harga Pembelian Pemerintah: HPP) สำหรับข้าวเปลือกแห้ง ณ ระดับ 6,500 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม จากเดิมที่กำหนดไว้ 5,500 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม นอกจากนี้ ยังมีการยกเลิกการหักคุณภาพ (Quality deduction) ส่งผลให้ข้าวเปลือกทุกระดับคุณภาพต้องได้รับการรับซื้อโดยไม่มีข้อยกเว้น ซึ่งนโยบายดังกล่าวมีบทบาทสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพของระบบจัดซื้อภาครัฐ และเสริมสร้างความมั่นคงด้านปริมาณข้าวของประเทศอย่างยั่งยืน

ศาสตราจารย์ Arif Satria อธิการบดีมหาวิทยาลัย Bogor Agricultural University (IPB) แสดงความชื่นชมต่อความร่วมมือระหว่างกระทรวงเกษตรอินโดนีเซียและหน่วยงาน Bulog ที่สามารถยกระดับทั้งด้านการผลิตและการรวบรวมผลผลิตข้าวจากเกษตรกรได้อย่างมีประสิทธิภาพ จนทำให้ปริมาณการดูดซับข้าวเปลือกในปีนี้อยู่ในระดับสูงสุดในรอบหลายปีที่ผ่านมา อย่างไรก็ตาม ศาสตราจารย์ Arif เน้นย้ำถึงความสำคัญของการรักษาคุณภาพข้าวเปลือกให้อยู่ในระดับที่มั่นคงและได้มาตรฐานควบคู่ไปกับการเพิ่มปริมาณ เพื่อสร้างสมดุลระหว่างคุณภาพและปริมาณ อันจะนำไปสู่การเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหารของประเทศในระยะยาว ข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ (BPS) ระบุว่า ในช่วงเดือนมกราคมถึงมีนาคม 2568 ปริมาณการผลิตข้าวของประเทศอยู่ที่ 8.67 ล้านตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 52.32 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2567 โดยมีพื้นที่เก็บเกี่ยวรวม 2.83 ล้านเฮกตาร์ นอกจากนี้ คาดว่าผลผลิตข้าวในช่วงเดือนมกราคมถึงเมษายน 2568 จะอยู่ที่ประมาณ 13.95 ล้านตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 25.99 หรือประมาณ 2.88 ล้านตัน เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา ซึ่งนับเป็นระดับสูงสุดในรอบ 7 ปี

อัยการสูงสุดอินโดนีเซียเตรียมเตรียมดำเนินการสอบสวนกรณีขบวนการมาเฟียที่เกี่ยวข้องกับการนำเข้ากระเทียม ภายหลังได้รับข้อร้องเรียนจากภาคประชาชน

เมื่อวันที่ 2 เมษายน 2568 ณ สำนักงานอัยการสูงสุดแห่งอินโดนีเซีย (Kejaksaan Agung: Kejaksaan) ได้แถลงยืนยันว่าได้รับข้อร้องเรียนเกี่ยวกับการทุจริตในการนำเข้ากระเทียม และขณะนี้กำลังดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้อง โดยข้อร้องเรียนดังกล่าวจัดทำขึ้นโดยกลุ่มพันธมิตรผู้ค้าและนักศึกษา ภายใต้ชื่อ Aliansi Pedagang Bawang dan Rakyat Indonesia Bersuara (APB-RIB) ซึ่งได้ยื่นหนังสือต่อ Kejaksaan เมื่อวันที่ 12 มีนาคม 2568 และได้จัดการชุมนุมประท้วงด้วยการแสดงออกเชิงสัญลักษณ์ผ่านป้ายผ้า โดยเรียกร้องให้ดำเนินคดีและลงโทษผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับขบวนการมาเฟียในกระบวนการนำเข้ากระเทียม ซึ่งรวมถึงเจ้าหน้าที่ระดับสูงของรัฐ เช่น นาย Zulkifli Hasan รัฐมนตรีประสานงานด้านกิจการอาหาร นาย Budi Santoso รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการค้า และนาย Slamet Nur Achmad Efendy เจ้าหน้าที่พิเศษของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการค้า

ข้อร้องเรียนระบุว่า กลไกการจัดสรรโควตานำเข้ากระเทียมประจำปี 2568 ซึ่งมีปริมาณรวมทั้งสิ้น 550,000 ตัน ได้ถูกจัดสรรให้แก่บริษัทเอกชนเพียง 87 แห่ง โดยส่วนใหญ่เป็นบริษัทที่ไม่มีประวัติหรือบทบาทในภาคการเกษตร และมีลักษณะเป็นบริษัทเชลล์ (Shell company) หรือบริษัทที่จัดตั้งขึ้นเพื่อดำเนินธุรกรรมทางเอกสารเท่านั้น กลุ่ม APB-RIB ระบุว่า ผู้นำเข้ารายอื่นที่ต้องการนำเข้ากระเทียมต้องชำระค่าธรรมเนียมเพิ่มเติมให้กับบริษัทเหล่านี้ในอัตรา 7,000–8,000 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม เพื่อเข้าถึงโควตาการนำเข้า ซึ่งสะท้อนถึงการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบในระบบการอนุมัติใบอนุญาตนำเข้า ทั้งจากกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ออกใบรับรองการนำเข้า (RIPH) และกระทรวงการค้าอินโดนีเซีย ซึ่งมีอำนาจในการออกหนังสืออนุมัติการนำเข้า (SPI) ให้แก่บริษัทเหล่านั้น

แม้ว่ารัฐบาลจะมีนโยบายเปิดเสรีการนำเข้ากระเทียมเพื่อชดเชยผลผลิตภายในประเทศที่ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการ โดยการผลิตสามารถรองรับได้เพียงร้อยละ 6–10 ของความต้องการภายในประเทศ แต่กระบวนการจัดสรรโควตากลักถูกใช้เป็นช่องทางในการกระจายผลประโยชน์เฉพาะกลุ่ม ซึ่งมีข้อกล่าวหาว่ามีการสร้างภาพให้เห็นว่าการนำเข้าดังกล่าวเป็นไปเพื่อประโยชน์สาธารณะ ทั้งที่ในทางปฏิบัติมีการบิดเบือนหลักการของความโปร่งใสและความเป็นธรรมในการจัดสรรโควตาให้สิทธิ์ผู้นำเข้า ทั้งนี้ บริษัทเอกชนที่ได้รับโควตาได้นำสิทธิ์ในการนำเข้ากระเทียมไปใช้เป็นเครื่องมือในการควบคุมตลาดและกำหนดราคาจำหน่ายในระดับที่เกินความเป็นจริง ซึ่งส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพของราคาสินค้าอุปโภคบริโภค และมีผลกระทบต่อผู้บริโภคและผู้ประกอบการรายย่อยที่อยู่ในห่วงโซ่อุปทานอย่างมีนัยสำคัญ

ที่มา: Monitor Indonesia วันที่ 2 เมษายน 2568

หมายเหตุ

บริษัทเชลล์ (Shell company) คือ บริษัทที่จัดตั้งขึ้นเพื่อเป็นเพียงตัวแทนทางกฎหมาย ในการดำเนินธุรกรรมต่าง ๆ โดย ไม่มีการประกอบกิจการที่แท้จริง หรือ ไม่มีทรัพย์สิน พนักงาน หรือกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่ชัดเจน ซึ่งมักใช้เพื่อวัตถุประสงค์แฝง เช่น การเลี่ยงภาษี การอำพรางผู้ถือประโยชน์ที่แท้จริง การถือครองโควตาใบอนุญาตหรือทรัพยากรบางอย่างในนามบริษัท และการเก็งกำไรหรือเก็บค่าดำเนินการที่ไม่เป็นทางการจากผู้อื่น

สหรัฐฯ เฝ้าจับตานิโบายฮาลาลอินโดนีเซีย หลังออกกฎเข้มกระทบสินค้านำเข้า

อินโดนีเซียได้รับการระบุอยู่ในรายชื่อประเทศที่เป็นอุปสรรคต่อการส่งออกของสหรัฐอเมริกา ตามรายงานการประเมินอุปสรรคทางการค้าระหว่างประเทศ ประจำปี 2568 (The 2025 National Trade Estimate (NET) Report on Foreign Trade Barrier) ซึ่งจัดทำโดยสำนักงานผู้แทนการค้าสหรัฐฯ (United States Trade Representative: USTR) โดยรายงานดังกล่าวเผยแพร่ก่อนที่ประธานาธิบดี Donald Trump จะประกาศมาตรการภาษีตอบโต้ในวันที่ 2 เมษายน 2568 Ms. Greer Alblas เอกอัครราชทูตสหรัฐฯ ประจำอินโดนีเซีย เปิดเผยว่ารัฐบาลของประธานาธิบดี Trump ให้ความสำคัญกับการลดอุปสรรคทางการค้าที่ส่งผลกระทบในทางลบต่อผู้ส่งออกของสหรัฐฯ โดยมีเป้าหมายเพื่อคุ้มครองผลประโยชน์ของภาคธุรกิจและแรงงานในเวทีการค้าโลก

รายงานของ USTR ระบุว่า อินโดนีเซียเป็นหนึ่งใน 58 ประเทศที่มีนโยบายและกฎระเบียบทางการค้าที่อาจส่งผลกระทบต่อการค้าแบบทวิภาคีกับสหรัฐฯ โดยเฉพาะประเด็นที่ถูกหยิบยกขึ้นมาพิจารณาเป็นพิเศษ ได้แก่ การจัดเก็บภาษี การอนุญาตนำเข้าสินค้าเกษตร การดำเนินการทางศุลกากร ตลอดจนข้อจำกัดในการเข้าถึงตลาดในอุตสาหกรรมเภสัชภัณฑ์ นอกจากนี้ ในรายงานยังให้ความสำคัญกับกฎระเบียบใหม่ของอินโดนีเซียเกี่ยวกับการนำเข้าสินค้าที่มีตรารับรองฮาลาล โดยระบุว่าเป็นอุปสรรคสำคัญ เนื่องจากกระบวนการตรวจสอบและรับรองมีขั้นตอนทางราชการที่ซับซ้อน ทั้งในด้านเอกสาร การตรวจประเมิน (Audit) และระบบการรับรองมาตรฐาน (Accreditation) ซึ่งก่อให้เกิดภาระเพิ่มเติมต่อผู้ประกอบการ และอาจส่งผลต่อการเข้าถึงตลาดอินโดนีเซียของผู้ส่งออกจากสหรัฐฯ

ที่มา: Monitor Indonesia วันที่ 2 เมษายน 2568

อินโดนีเซียรักษาทิศทางดุลการค้าเกินดุลต่อเนื่องเป็นเดือนที่ 58 ขับเคลื่อนด้วยภาคเกษตรและอุตสาหกรรมการผลิต

ดุลการค้าของอินโดนีเซียยังคงแสดงแนวโน้มในเชิงบวกอย่างต่อเนื่องในเดือนกุมภาพันธ์ 2568 โดยบันทึกยอดเกินดุลการค้าไว้ที่ 3.12 พันล้านเหรียญสหรัฐ นับเป็นเดือนที่ 58 ติดต่อกันที่อินโดนีเซียสามารถรักษาสถานะดุลการค้าเกินดุล นับตั้งแต่เดือนพฤษภาคม 2563 แนวโน้มดังกล่าวมีปัจจัยสนับสนุนหลักจากความเข้มแข็งของภาคเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมการผลิต โดยเฉพาะอุตสาหกรรมการผลิตที่ไม่ใช้น้ำมันและก๊าซธรรมชาติ ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการผลักดันมูลค่าการส่งออกที่ขยายตัวต่อเนื่อง โดยในเดือนดังกล่าว การส่งออกโดยรวมเพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ 9.16 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน สะท้อนให้เห็นถึงอุปสงค์ของตลาดโลกที่ยังคงแข็งแกร่ง ตลอดจนความสามารถในการแข่งขันของอินโดนีเซียในระดับสากล ในด้านโครงสร้างสินค้า การส่งออกในหมวดที่ไม่ใช้น้ำมันและก๊าซได้รับแรงขับเคลื่อนจากผลิตภัณฑ์ที่มีอัตราการเติบโตโดดเด่น ได้แก่ เรือสินค้า ผลิตภัณฑ์ไก่แปรรูป และเครื่องเทศ โดยประเทศปลายทางส่งออกหลัก ได้แก่ สหรัฐอเมริกา จีน และอินเดีย ซึ่งแสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพในการกระจายตลาด และศักยภาพของสินค้าอินโดนีเซียในเวทีการค้าโลก

ขณะเดียวกัน ภาคอุตสาหกรรมเกษตร (Agro-industry) ยังคงมีบทบาทสำคัญต่อโครงสร้างเศรษฐกิจ โดยในปี 2567 ภาคส่วนดังกล่าวเติบโตในอัตราร้อยละ 5.20 และมีสัดส่วนต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) อยู่ที่ร้อยละ 8.89 อุตสาหกรรมเกษตรที่มีบทบาทสำคัญ ได้แก่ อุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม อุตสาหกรรมไม้ กระดาษ และเฟอร์นิเจอร์ ซึ่งรวมกันแล้วมีการจ้างงานรวมมากกว่า 9.37 ล้านคน แม้ภาคเกษตรอุตสาหกรรมยังคงเผชิญกับความท้าทาย อาทิ ความผันผวนของราคาวัตถุดิบ และผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รัฐบาลอินโดนีเซียได้ให้ความสำคัญกับการดำเนินนโยบายที่เน้นความยืดหยุ่น การส่งเสริมการวิจัยและนวัตกรรม ตลอดจนการดึงดูดการลงทุน เพื่อสร้างเสถียรภาพและความยั่งยืนในระยะยาว ทั้งนี้ ในปีเดียวกัน ภาคอุตสาหกรรมเกษตรสามารถสร้างมูลค่าการส่งออกได้สูงถึง 67.08 พันล้านเหรียญสหรัฐ ซึ่งในจำนวนนี้ มาจากกลุ่มสินค้าอาหารและเครื่องดื่มแปรรูปสูงถึง 41.4 พันล้านเหรียญสหรัฐ แสดงให้เห็นถึงความแข็งแกร่งและบทบาทสำคัญของภาคเกษตรอุตสาหกรรมในฐานะเสาหลักของเศรษฐกิจอินโดนีเซีย ที่มีทั้งความยืดหยุ่นและศักยภาพในการแข่งขันระดับโลก

ที่มา: indonesia.go.id วันที่ 7 เมษายน 2568

ราคาสินค้าเกษตรโลกผันผวน หลังสหรัฐฯ ปรับขึ้นภาษีนำเข้า “Freedom Day” และจีนออกมาตรการภาษีตอบโต้

เมื่อวันที่ 4 เมษายน 2568 ราคาสินค้าโภคภัณฑ์หลักในตลาดโลก ได้แก่ โกโก้ กาแฟ และน้ำตาล ปรับตัวลดลงอย่างมีนัยสำคัญ จากแรงกดดันของนโยบายการค้าระหว่างประเทศ โดยสืบเนื่องจากการประกาศใช้มาตรการภาษีนำเข้าในชื่อ “Freedom Day” ของ ประธานาธิบดี Donald John Trump แห่งสหรัฐอเมริกา ซึ่งมีขึ้นเพื่อตอบโต้การเก็บภาษีจากสาธารณรัฐประชาชนจีนที่เริ่มบังคับใช้ เมื่อวันที่ 2 เมษายนที่ผ่านมา ตามนโยบายใหม่ สหรัฐอเมริกากำหนดอัตราภาษีนำเข้าร้อยละ 10 สำหรับสินค้านำเข้าส่วนใหญ่ และ เพิ่มขึ้นเป็นมากกว่าร้อยละ 50 สำหรับบางประเทศ ส่งผลให้ตลาดหุ้นทั่วโลกเผชิญแรงเทขายอย่างกว้างขวาง ขณะเดียวกัน หลายประเทศ อาทิ แคนาดา และจีน เตรียมออกมาตรการตอบโต้ทางการค้าเพิ่มเติม สถานการณ์ดังกล่าวอาจส่งผลให้ราคาสินค้า บริโภคที่ใช้วัตถุดิบนำเข้า เช่น ช็อกโกแลตและกาแฟในสหรัฐฯ ปรับตัวสูงขึ้น โดยประเทศผู้ส่งออกสำคัญ เช่น สาธารณรัฐไต้หวัน ไคสไต และเวียดนาม กำลังเผชิญกับอัตราภาษีนำเข้าร้อยละ 21 สำหรับโกโก้ และร้อยละ 46 สำหรับกาแฟตามลำดับ

ในด้านการซื้อขายล่วงหน้า ราคาฟิวเจอร์สโกโก้ในตลาดลอนดอน ซึ่งอ้างอิงราคาผ่านตลาด ICE ลดลงร้อยละ 1.1 มาอยู่ที่ 6,611 ปอนด์ต่อเมตริกตัน ต่อเนื่องจากการปรับลดลงร้อยละ 1.5 เมื่อวันก่อนหน้า ขณะเดียวกัน ราคาฟิวเจอร์สโกโก้ในตลาดนิวยอร์กก็ปรับ ลดลงร้อยละ 2.7 เหลือ 9,044 เหรียญสหรัฐฯ ต่อตัน สำหรับผลิตภัณฑ์โกโก้แปรรูป เช่น โกโก้บัตเตอร์ ซึ่งสหรัฐฯ นำเข้าจาก สหภาพยุโรป มาเลเซีย และอินโดนีเซีย ขณะนี้ต้องเผชิญอัตราภาษีนำเข้าร้อยละ 20 ร้อยละ 24 และร้อยละ 32 ตามลำดับ แม้ภาษี ดังกล่าวอาจส่งผลกระทบต่ออุปสงค์ภายในประเทศ แต่ผู้ค้าหลายรายระบุว่า การปรับลดลงของราคายังมีข้อจำกัด เนื่องจากตลาดยังมีความกังวลต่ออุปทาน โดยเฉพาะการเก็บเกี่ยวผลผลิตกลางฤดู (Mid-crop) ของไต้หวันไคสไต ซึ่งถือว่าอ่อนแอที่สุดในรอบ 10 ปี

สำหรับตลาดกาแฟ ราคาฟิวเจอร์สกาแฟอาราบิก้าปรับลดลงร้อยละ 3 มาอยู่ที่ 3.7395 เหรียญสหรัฐฯ ต่อปอนด์ หลังจากลดลง ร้อยละ 1 ในวันก่อนหน้า ขณะที่กาแฟโรบัสตาปรับลดลงร้อยละ 3 เหลือ 5,228 เหรียญสหรัฐฯ ต่อตัน การที่สหรัฐฯ ประกาศจัดเก็บ ภาษีนำเข้ากาแฟเป็นครั้งแรกนับตั้งแต่ยุคอาณานิคม ก่อให้เกิดความกังวลต่อภาคธุรกิจภายในประเทศว่า ต้นทุนและความซับซ้อนใน กระบวนการนำเข้าอาจเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ โดยเฉพาะต่อผู้ประกอบการนำเข้าและโรงคั่วกาแฟ ซึ่งกำลังเผชิญราคาตลาดที่อยู่ใกล้ ระดับสูงสุดเป็นประวัติการณ์ ด้านราคาน้ำตาลในตลาดโลก ราคาน้ำตาลดิบปรับลดลงร้อยละ 0.6 เหลือ 19 เซนต์สหรัฐฯ ต่อปอนด์ ขณะที่ราคาน้ำตาลขาวลดลงร้อยละ 0.4 มาอยู่ที่ 541.80 เหรียญสหรัฐฯ ต่อตัน ต่อเนื่องจากการปรับลดลงร้อยละ 2.5 และร้อยละ 1.6 ตามลำดับในการซื้อขายก่อนหน้านี้

ที่มา: id.investing.com วันที่ 7 เมษายน 2568

ไร่กาแฟเดินหน้ายกระดับมาตรฐานความยั่งยืน หนุนการส่งออกกาแฟพรีเมียมจากอินโดนีเซียเติบโตต่อเนื่อง

ไร่กาแฟ (Java Coffee Estate: JCE) ซึ่งเป็นแหล่งปลูกกาแฟที่ดำเนินการภายใต้ความร่วมมือระหว่างบริษัท PTPN IV PalmCo และ PTPN I ยังคงยืนยันทบตาในฐานะหนึ่งในผู้ผลิตกาแฟอาราบิก้าพิเศษ (Specialty Arabica Coffee) ชั้นนำของอินโดนีเซีย โดยให้ความสำคัญกับแนวทางการดำเนินงานที่สอดคล้องกับมาตรฐานความยั่งยืน และได้รับการรับรองในระดับนานาชาติ ตลอดปี 2567 JCE มีผลการดำเนินงานด้านการส่งออกที่ขยายตัวอย่างต่อเนื่อง อันเป็นผลจากการดำเนินกลยุทธ์ที่ครอบคลุม โดยเฉพาะการนำมาตรฐานการรับรองด้านสิ่งแวดล้อมและความยั่งยืน อาทิ Rainforest Alliance (RA) และข้อกำหนดภายใต้ระเบียบว่าด้วยการไม่ตัดไม้ทำลายป่าแห่งสหภาพยุโรป (European Union Deforestation Regulation: EUDR) มาใช้ ซึ่งถือเป็นเงื่อนไขสำคัญสำหรับการส่งออกสินค้าเกษตรไปยังตลาดต่างประเทศ โดยเฉพาะตลาดในสหภาพยุโรป ในโอกาสนี้ นาย Jatmiko K. Santosa กรรมการผู้อำนวยการของบริษัท PTPN IV PalmCo เปิดเผยว่า ด้วยแนวทางการดำเนินงานที่สอดคล้องกับมาตรฐานความยั่งยืนสากล เรามุ่งหวังให้ Java Coffee Estate ก้าวขึ้นเป็นผู้ผลิตกาแฟคุณภาพเยี่ยมของอินโดนีเซียที่ได้รับการยอมรับจากตลาดโลกอย่างกว้างขวาง ภายใต้ชื่อ Java Coffee ซึ่งสะท้อนถึงความไว้วางใจในสินค้าเกษตรของประเทศ

หนึ่งในปัจจัยสำคัญที่สนับสนุนให้ JCE สามารถเพิ่มปริมาณการผลิตได้อย่างมีนัยสำคัญ คือ การดำเนินโครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต (Intensification Program) ผ่านกระบวนการปลูกทดแทน (Replanting) ซึ่งเริ่มดำเนินการตั้งแต่ปี 2564 และต่อเนื่องถึงปี 2568 โดยมีพื้นที่เพาะปลูกใหม่รวมกว่า 1,500 เฮกตาร์ โครงการดังกล่าวมุ่งเน้นการคัดเลือกพันธุ์กาแฟคุณภาพสูง ควบคู่กับการใช้เทคโนโลยีการเกษตรสมัยใหม่ เพื่อยกระดับผลผลิตต่อพื้นที่ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นอกจากนี้ JCE ยังให้ความสำคัญกับการปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านสิ่งแวดล้อมและการตรวจสอบย้อนกลับ (Traceability) อย่างเคร่งครัดในทุกขั้นตอนของกระบวนการผลิต ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญในการสร้างความน่าเชื่อถือและความโปร่งใสให้แก่ผู้บริโภคในระดับสากล ในส่วนของการส่งออก นาย Dwi Sutoro ผู้อำนวยการฝ่ายการตลาดของ Holding PTPN III (Persero) และประธานโครงการ PMO Kopi Nusantara ภายใต้กระทรวงกิจการรัฐวิสาหกิจ (Ministry of State-Owned Enterprises: SOEs) แสดงความเชื่อมั่นว่า ปริมาณการส่งออกกาแฟจาก JCE จะขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ในปี 2568 โดยระบุว่า JCE จะกลายเป็นต้นแบบแห่งความสำเร็จของธุรกิจเกษตรกาแฟในอินโดนีเซีย และเป็นหลักฐานสำคัญที่สะท้อนถึงศักยภาพของประเทศในการผลิตและส่งออกกาแฟคุณภาพระดับโลก

ที่มา: jakarta.suaramerdeka.com วันที่ 9 เมษายน 2568

อินโดนีเซียปรับกลยุทธ์ส่งออก รับมือภาษีนำเข้าสหรัฐฯ ดันกุ้งแปรรูปบุกตลาดญี่ปุ่น-มาเลเซีย

ประธานสหภาพชาวประมงพื้นบ้านอินโดนีเซีย (Chairman of the Indonesian Traditional Fishermen's Union: KNTI) เปิดเผยว่า การประกาศใช้มาตรการภาษีนำเข้าสินค้าจากต่างประเทศโดยรัฐบาลสหรัฐอเมริกา ได้เปิดโอกาสเชิงกลยุทธ์ใหม่ให้แก่อินโดนีเซียในการขยายการค้าการส่งออกผลิตภัณฑ์ประมง โดยเฉพาะกุ้งแช่แข็ง ไปยังตลาดสำคัญในเอเชียและยุโรป อาทิ ญี่ปุ่น จีน ไต้หวัน มาเลเซีย สเปน และฝรั่งเศส ทั้งนี้ เพื่อส่งเสริมการพัฒนาภาคประมงอย่างยั่งยืน รัฐบาลอินโดนีเซียจำเป็นต้องเร่งสร้างความร่วมมือทางการค้าในระดับทวิภาคีและพหุภาคีอย่างเป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะการผลักดันการส่งออกผลิตภัณฑ์กุ้งแปรรูปไปยังประเทศที่มีศักยภาพในยุโรป ได้แก่ สหราชอาณาจักร เนเธอร์แลนด์ เดนมาร์ก และเยอรมนี ซึ่งคาดว่าจะสามารถเติบโตได้อย่างมีนัยสำคัญในระยะยาว

สำหรับกลุ่มสินค้าหลักของอุตสาหกรรมประมงอินโดนีเซีย ได้แก่ กุ้ง ทูน่า โอดะระ ทูน่าแปรรูป ปลาหมึก หมึกกระดอง หมึกยักษ์ ปูม้า ปูทะเล ปลาดาบเงินใหญ่ ปลา Yellow croaker ปลานิล และกุ้งมังกร ซึ่งในบางรายการยังคงเน้นการส่งออกในรูปแบบสดหรือแช่แข็ง เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาดโลกโดยตรง จากข้อมูลของกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง (KKP) ระบุว่า ในปี 2567 สหรัฐฯ ยังคงเป็นประเทศปลายทางหลักของการส่งออกผลิตภัณฑ์ประมงของอินโดนีเซีย คิดเป็นมูลค่ารวม 1.90 พันล้านเหรียญสหรัฐ หรือประมาณร้อยละ 32 ของมูลค่าการส่งออกทั้งหมด

ในเชิงยุทธศาสตร์ นาย Dani ได้เสนอว่า แนวทางการผลิตในภาคประมงอินโดนีเซียในอนาคต โดยเฉพาะในกลุ่มที่เน้นการส่งออก ควรให้ความสำคัญต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปหรือภาคปลายน้ำ (Downstream industry) เพื่อเพิ่มมูลค่าให้แก่ผลิตภัณฑ์ พร้อมทั้งสร้างโอกาสการจ้างงานทั้งในระดับชุมชนและระดับประเทศ นอกจากนี้ นาย Dani ยังแสดงความกังวลว่า ผลิตภัณฑ์บางประเภท เช่น ทูน่า โอดะระ และทูน่าแปรรูป อาจได้รับผลกระทบจากมาตรการภาษีนำเข้าสหรัฐฯ โดยเฉพาะเมื่ออินโดนีเซียเคยได้รับสิทธิพิเศษทางภาษีที่เอื้อประโยชน์อย่างมาก เช่น อัตราภาษีศูนย์เปอร์เซ็นต์ สำหรับปลาทูน่าสด แช่แข็ง และแบบฟิเลตในตลาดสหรัฐฯ ซึ่งสิทธิประโยชน์ดังกล่าวมีบทบาทสำคัญต่อความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมประมงอินโดนีเซีย

ในด้านโยบายต่างประเทศ นาย Dani ชี้ให้เห็นว่า มาตรการภาษีนำเข้าของสหรัฐฯ โดยมีจุดเริ่มต้นตั้งแต่สมัยอดีตประธานาธิบดี Donald Trump ส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพของระบบการค้าเสรีระหว่างประเทศ ซึ่งสหรัฐฯ เคยมีบทบาทเป็นผู้สนับสนุนหลักหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 โดยประเทศต่าง ๆ มีแนวทางตอบสนองที่หลากหลาย บางประเทศเลือกใช้มาตรการตอบโต้ทางการค้า ในขณะที่บางประเทศ เช่น อินโดนีเซีย เลือกแนวทางทางการทูต เนื่องจากมีความเสี่ยงทางการเมืองต่ำกว่า แม้ว่าจะไม่สามารถแก้ไขปัญหาดุลการค้าได้ในระยะสั้น แต่ก็ช่วยลดความตึงเครียดทางการเมืองระหว่างประเทศได้ในระดับหนึ่ง นอกจากนี้ นาย Dani ได้แสดงความเห็นว่า มาตรการภาษีดังกล่าวอาจถูกใช้เป็นเครื่องมือทางการเมืองเพื่อกดดันให้อินโดนีเซียเพิ่มการนำเข้าสินค้าจากสหรัฐฯ และลดข้อจำกัดด้านการนำเข้า นอกจากนี้ ยังอาจส่งผลกระทบต่อทิศทางนโยบายของประธานาธิบดี Prabowo Subianto ที่มุ่งเน้นการพัฒนาอุตสาหกรรมปลายน้ำบนพื้นฐานของทรัพยากรธรรมชาติ รวมทั้งอาจสร้างแรงกดดันต่อภาคอุตสาหกรรมอื่น ๆ อาทิ สิ่งทอและรองเท้า ซึ่งต้องเผชิญการแข่งขันจากประเทศคู่แข่งสำคัญ เช่น จีน เวียดนาม บังกลาเทศ และกัมพูชา ดังนั้น รัฐบาลอินโดนีเซียจึงควรเร่งประเมินผลกระทบจากนโยบายภาษีของสหรัฐฯ ต่อภาคการจ้างงาน และจัดทำมาตรการรองรับอย่างเป็นระบบและทันทั่วถึง

ที่มา: lestari.kompas.com วันที่ 9 เมษายน 2568

อินโดนีเซียเล็งใช้ไข่ไก่เป็นเครื่องมือเชิงยุทธศาสตร์ ในการเจรจาการค้ากับสหรัฐฯ ท่ามกลางแรงกดดันจากภาษีตอบโต้

นาย Zulkifli Hasan รัฐมนตรีประสานงานด้านกิจการอาหารของอินโดนีเซียเปิดเผยว่า สินค้าโภคภัณฑ์ประเภทไข่ไก่มีศักยภาพในการใช้เป็นเครื่องมือทางการทูตเพื่อการเจรจากับสหรัฐอเมริกา ภายใต้สถานการณ์ที่อินโดนีเซียกำลังเผชิญกับมาตรการจัดเก็บภาษีศุลกากรตอบโต้ (Reciprocal Tariffs) ในอัตราร้อยละ 32 ซึ่งคาดว่าจะมีผลบังคับใช้เร็ว ๆ นี้ รมว. Zulkifli ระบุว่า อินโดนีเซียมีความสามารถในการส่งออกไข่ไก่เพื่อการบริโภคไปยังประเทศที่ประสบปัญหาด้านอุปทานจากการระบาดของโรคไข้หวัดนกชนิดความรุนแรงสูง (Highly Pathogenic Avian Influenza: HPAI) รวมถึงสหรัฐอเมริกา ซึ่งกำลังประสบภาวะไข่ไก่ขาดแคลน ส่งผลให้ราคาจำหน่ายในประเทศปรับตัวสูงถึง 4.11 เหรียญสหรัฐ หรือประมาณ 68,000 รูเปียห์ต่อฟอง ขณะที่อินโดนีเซียมีไข่ไก่ส่วนเกินในประเทศมากถึง 288,700 ตัน หรือประมาณ 5 พันล้านฟองต่อเดือน นอกเหนือจากไข่ไก่ อินโดนีเซียยังมีปริมาณสำรองข้าวในระดับสูง โดยข้อมูลล่าสุดจากหน่วยงาน Bulog ระบุว่า มีการเพิ่มปริมาณสำรองข้าวอีก 800,000 ตัน ส่งผลให้สต็อกข้าวรวมอยู่ที่ประมาณ 2.8 ล้านตัน ซึ่งไม่เพียงสะท้อนถึงเสถียรภาพด้านความมั่นคงทางอาหารของประเทศ แต่ยังเป็นองค์ประกอบสำคัญต่อการขับเคลื่อนนโยบายการพึ่งพาตนเองด้านอาหาร ตามแนวนโยบายของประธานาธิบดี Prabowo Subianto ที่มุ่งเสริมสร้างอธิปไตยทางอาหารและลดการพึ่งพาการนำเข้า

รมว. Zulkifli ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า รัฐบาลอินโดนีเซียกำลังเร่งดำเนินการทางการทูตกับสหรัฐฯ เพื่อรับมือกับมาตรการภาษีดังกล่าว โดยอยู่ระหว่างการประสานความร่วมมือกับ Mr. Airlangga Hartarto รัฐมนตรีประสานงานด้านเศรษฐกิจ เพื่อกำหนดท่าทีและแนวทางดำเนินการอย่างเร่งด่วน พร้อมเน้นย้ำว่า การเปลี่ยนแปลงอัตราภาษีถือเป็นเรื่องปกติที่สามารถเกิดขึ้นได้ในบริบทของการค้าระหว่างประเทศ ดังนั้น อินโดนีเซียจึงจำเป็นต้องเตรียมความพร้อมในระยะยาว โดยเฉพาะในภาคอาหาร ซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ทั้งนี้ รมว. Zulkifli ยังย้ำว่า อินโดนีเซียและสหรัฐอเมริกามีความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจที่ใกล้ชิดและพึ่งพาซึ่งกันและกัน โดยเฉพาะในกลุ่มสินค้าโภคภัณฑ์ เช่น ถั่วเหลือง ซึ่งสหรัฐฯ เป็นประเทศคู่ค้าที่มีบทบาทสำคัญ โดยอินโดนีเซียไม่มีนโยบายตอบโต้ทางการค้า หรือดำเนินมาตรการใด ๆ ที่เป็นปฏิปักษ์ต่อสหรัฐฯ และยังคงยึดมั่นในการใช้แนวทางเจรจาทางการทูตอย่างสร้างสรรค์ เพื่อหาข้อยุติร่วมกันอย่างเหมาะสม

ที่มา: kupang.antaranews.com วันที่ 10 เมษายน 2568

อินโดนีเซียเพิ่มสถานประกอบการแปรรูป เดินหน้าส่งออกผลิตภัณฑ์ประมงสู่เกาหลีใต้

เมื่อวันที่ 7 เมษายน 2568 นาง Ishartini หัวหน้าสำนักงานควบคุมคุณภาพและความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์ประมง (BKIPM) กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง (KKP) เปิดเผยว่า กระทรวงฯ สามารถดำเนินการเจรจาให้หน่วยงานผู้มีอำนาจของสาธารณรัฐเกาหลีใต้ คือ สำนักงานบริหารคุณภาพผลิตภัณฑ์ประมงแห่งชาติ ((National Fishery Products Quality Management Service: NFQS) อนุมัติการเพิ่มจำนวนสถานประกอบการแปรรูปผลิตภัณฑ์ประมง (Fish Processing Units: UPI) ที่ได้รับสิทธิในการส่งออกผลิตภัณฑ์ไปยังเกาหลีใต้ได้สำเร็จ ซึ่งเป็นผลมาจากการเจรจาอย่างต่อเนื่องระหว่างทั้งสองประเทศ ความสำเร็จดังกล่าวเกิดขึ้นภายใต้ข้อตกลงทวิภาคีด้านความเท่าเทียมกันของระบบควบคุมคุณภาพ ซึ่งมีชื่อว่า Arrangement on the Cooperation in Quality Control and Hygiene Safety of Import and Export Fish and Fishery Products โดยมีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมการค้าผลิตภัณฑ์ประมงระหว่างอินโดนีเซียและเกาหลีใต้ นอกจากนี้ กระทรวงฯ ยังมีบทบาทในฐานะหน่วยงานกำหนดนโยบายในภาคทะเลและประมง ยังได้ดำเนินการรับรองระบบคุณภาพและความปลอดภัยที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล

ภายใต้กรอบความตกลงดังกล่าว อินโดนีเซียได้รับสิทธิในการดำเนินการตรวจสอบล่วงหน้าก่อนถึงจุดผ่านแดน (Pre-border inspection) เพื่อให้มั่นใจว่าได้รับการประกันคุณภาพในทุกขั้นตอน และลดระยะเวลาการพักสินค้าที่จุดผ่านแดน (Dwelling time) ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งหากมีการเปลี่ยนแปลงข้อกำหนดหรืออุปสรรคในการดำเนินงาน อินโดนีเซียจะได้รับการแจ้งเตือนล่วงหน้า (Exclusive notification) ซึ่งช่วยให้สามารถตอบสนองได้อย่างทันทั่วทั้งนี้ ก่อนหน้านั้นเมื่อเดือนสิงหาคม 2567 กระทรวงฯ โดยนาง Ishartini ได้ร่วมกับ NFQS ดำเนินการตรวจประเมินระบบประกันคุณภาพและความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์ประมง (Fisheries Quality Assurance and Safety System: SJMKHP) ในอินโดนีเซีย ผลการประเมินเป็นที่น่าพอใจ ส่งผลให้มีการประกาศรับรองสถานประกอบการแปรรูปผลิตภัณฑ์ประมง 11 แห่งที่สามารถส่งออกไปยังเกาหลีใต้ได้ เพิ่มจำนวนสถานประกอบการที่ได้รับสิทธิ์ส่งออกไปยังเกาหลีใต้ทั้งหมดเป็น 660 แห่ง

นาง Ishartini กล่าวยั่วว่า การเพิ่มจำนวนสถานประกอบการที่ได้รับการขึ้นทะเบียนจะช่วยเสริมบทบาทของ BKIPM ในการสนับสนุนความยั่งยืนของอุตสาหกรรมประมงและคุ้มครองสุขภาพประชาชน ระบบการรับรองของ BKIPM มีทั้งหมด 9 ประเภท ซึ่งไม่เพียงแต่เป็นกลไกในการประกันคุณภาพ แต่ยังสร้างความเชื่อมั่นในตลาดโลกว่า ผู้ประกอบการของอินโดนีเซียมีศักยภาพในการผลิตสินค้าที่มีคุณภาพสูงตามมาตรฐานสากล เพื่อลดความเสี่ยงต่อการถูกปฏิเสธสินค้าจากประเทศคู่ค้า ช่วงเทศกาลฮัลโลวีนระหว่างวันที่ 24 มีนาคม – 2 เมษายน 2568 กระทรวงฯ รายงานว่า อินโดนีเซียมีการส่งออกผลิตภัณฑ์ประมงมูลค่ากว่า 1 ล้านล้านรูเปียห์ โดยมีปริมาณมากกว่า 20,000 ตัน จาก 32 จังหวัดทั่วประเทศ สินค้าส่งออกหลักประกอบด้วย กุ้ง ปลาทูน่าสดแช่แข็ง ปลาหมึกกล้วย ปลาหมึกยักษ์ ปู และสาหร่ายทะเล ซึ่งส่งออกไปยังประเทศต่าง ๆ เช่น สาธารณรัฐเกาหลี สหรัฐอเมริกา จีน ญี่ปุ่น ออสเตรเลีย และสหรัฐอเมริกาเป็นต้น

นาง Ishartini ยังเน้นย้ำว่า ความสอดคล้องในการสื่อสารและการประกันคุณภาพตลอดห่วงโซ่อุปทานเป็นปัจจัยสำคัญในการทำให้กระบวนการส่งออกดำเนินไปได้อย่างราบรื่นในระดับสากล การดำเนินการในครั้งนี้สะท้อนถึงศักยภาพของอินโดนีเซียในการปฏิบัติตามมาตรฐานระดับนานาชาติ และเสริมสร้างบทบาทของประเทศในเวทีการค้าผลิตภัณฑ์ประมงระดับโลก ทั้งนี้ นายชัคติ วาฮยู เตร็งโกโน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทะเลและประมงได้ยืนยันก่อนหน้านี้ว่า การรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ประมงจำเป็นต้องดำเนินการอย่างครอบคลุม ตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ เพื่อรักษาทรัพยากรชีวภาพทางทะเลให้มีความปลอดภัยและปลอดจากไมโครพลาสติก

ที่มา: en.republika.co.id วันที่ 10 เมษายน 2568

Bone เปิดศักยภาพใหม่ ดึงนักลงทุนจีนร่วมพัฒนาอุตสาหกรรมรังไหม

บริษัท PT Mulberry Silk Industries จากสาธารณรัฐประชาชนจีน เล็งเห็นศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรมรังไหม (Cocoon Industry) ในพื้นที่หมู่บ้าน Amali เขต Bone จ.สุลาเวสีใต้ ซึ่งมีพื้นที่มากกว่า 2,000 เฮกตาร์ ที่เอื้อต่อการจัดตั้งฐานการผลิตรังไหมในระยะยาว เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ ตลอดจนรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมในอนาคต ในโอกาสนี้ นาย Andi Asman Sulaiman หัวหน้าฝ่ายบริหารของเขต Bone ได้ให้การต้อนรับคณะผู้บริหารจากบริษัท PT Mulberry Silk Industries นำโดยนาย Zu Jing ผู้อำนวยการบริษัท และนาย Peter กรรมการบริษัท ณ ที่ทำการเขต Bone เพื่อหารือเกี่ยวกับแนวทางการลงทุนและความร่วมมือกับหน่วยงานท้องถิ่นในการผลักดันโครงการดังกล่าว ซึ่งการหารือครั้งนี้สะท้อนถึงความมุ่งมั่นร่วมกันในการขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมรังไหมในพื้นที่หมู่บ้าน Amali อย่างเป็นรูปธรรม

นาย Peter กล่าวเพิ่มเติมว่า เขต Bone มีศักยภาพสูงในการพัฒนาอุตสาหกรรมรังไหม เนื่องจากมีพื้นที่เพียงพอสำหรับการขยายกิจการและการเพาะปลูกไหม โดยบริษัทตั้งเป้าใช้พื้นที่ 2,000 เฮกตาร์ ในหมู่บ้าน Amali สำหรับการผลิตรังไหม ซึ่งมีมูลค่าทางเศรษฐกิจสูงและสามารถส่งออกไปยังต่างประเทศได้ นอกจากนี้ บริษัท PT Mulberry Silk Industries ยังได้แสดงความตั้งใจในการสนับสนุนการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น โดยจัดหาไหม ต้นหม่อน และอุปกรณ์สำหรับการเพาะเลี้ยงให้แก่เกษตรกรที่สนใจเข้าร่วมโครงการโดยไม่คิดค่าใช้จ่าย ทั้งนี้ บริษัทยังประกาศรับซื้อรังไหมจากเกษตรกรในราคา กิโลกรัมละ 60,000 รูเปียห์ และราคาในการจำหน่ายรังไหมจะอยู่ที่ประมาณ 60,000 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม ซึ่งถือเป็นโอกาสที่ดีในการสร้างรายได้และส่งเสริมเศรษฐกิจในพื้นที่

ที่มา: radarbone.fajar.co.id วันที่ 12 เมษายน 2568

ราคายางธรรมชาติในตลาดโลกปรับตัวเพิ่มขึ้นอีกครั้ง ภายหลังจากการเลื่อนมาตรการจัดเก็บภาษีนำเข้าของสหรัฐอเมริกา

ราคายางธรรมชาติในตลาดโลกมีแนวโน้มปรับตัวเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ หรือเกิดภาวะฟื้นตัว (Rebound) หลังจากที่ประธานาธิบดี Donald Trump แห่งสหรัฐอเมริกาได้ประกาศเลื่อนการบังคับใช้มาตรการจัดเก็บภาษีนำเข้าบางรายการ (Import tariff) ซึ่งส่งผลให้ความเชื่อมั่นในตลาดเริ่มฟื้นตัว โดยเฉพาะในกลุ่มสินค้ายางพารา ราคายางแท่ง (Technical Specified Rubber: TSR 20) สำหรับสัญญาซื้อขายล่วงหน้าในเดือนพฤษภาคม ณ ตลาดซื้อขายสัญญาล่วงหน้า Singapore Exchange (SGX) ปรับตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 5 มาอยู่ที่ระดับ 165.7 เซนต์เหรียญสหรัฐต่อโลกรัม จากการซื้อขายเมื่อวันที่ 10 เมษายน 2568

นาย Edy Irwansyah เลขาธิการสมาคมผู้ประกอบการยางพาราอินโดนีเซีย (Gapkindo) ประจำ จ.สุมาตราเหนือ เปิดเผยว่า ในช่วงสัปดาห์ที่ผ่านมา ราคายางพาราในตลาดโลกได้รับผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญจากการประกาศจัดเก็บภาษีนำเข้าของสหรัฐอเมริกา เมื่อวันที่ 2 เมษายน 2568 ซึ่งกำหนดอัตราภาษีสูงถึงร้อยละ 32 สำหรับสินค้านำเข้าจากอินโดนีเซีย การดำเนินการดังกล่าวส่งผลให้เกิดความผันผวนในตลาดและทำให้ราคายางปรับตัวลดลงร้อยละ 18.17 จากระดับ 193.1 เซนต์เหรียญสหรัฐ มาอยู่ที่ระดับ 157.9 เซนต์เหรียญสหรัฐ ภายในวันที่ 9 เมษายน 2568 อย่างไรก็ตาม หลังจากการประกาศเลื่อนการบังคับใช้มาตรการภาษีดังกล่าวออกไปเป็นระยะเวลา 90 วัน ราคายางเริ่มฟื้นตัวอย่างชัดเจน โดยราคายาง TSR 20 ปรับตัวเพิ่มขึ้นจากระดับ 157.9 เซนต์เหรียญสหรัฐ หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.94 เมื่อเปรียบเทียบกับสัปดาห์ที่ผ่านมา

การเลื่อนการบังคับใช้มาตรการภาษิดังกล่าวสร้างความหวังว่าราคายางพาราของอินโดนีเซียอาจฟื้นตัวกลับสู่ระดับเดิมในระยะเวลาอันใกล้ อย่างไรก็ตาม แม้จะมีการเลื่อนการบังคับใช้ภาษีออกไป แต่ภาคอุตสาหกรรมยางของอินโดนีเซียยังคงเผชิญกับความไม่แน่นอนด้านนโยบาย ซึ่งส่งผลกระทบต่อ การกำหนดกลยุทธ์ระยะยาวของผู้ประกอบการและเพิ่มความเสี่ยงด้านรายได้ นาย Edy ระบุว่า สหรัฐฯ ยังคงเป็นตลาดสำคัญในการส่งออกยางพาราของอินโดนีเซีย โดยในปี 2567 จ.สุมาตราเหนือส่งออกยางพาราไปยังสหรัฐฯ คิดเป็นร้อยละ 20.11 รองจากญี่ปุ่นที่มีสัดส่วนร้อยละ 29.66 ขณะที่ประเทศปลายทางอื่น ๆ เช่น อินเดียร้อยละ 6.62 จีนร้อยละ 6.60 และบราซิลร้อยละ 5.03 มีสัดส่วนการส่งออกที่ต่ำกว่า

ในบริบทของการเปลี่ยนแปลงด้านนโยบายการค้า นาย Edy เสนอแนะว่า อินโดนีเซียควรเร่งกระจายความเสี่ยงด้านตลาดโดยการขยายฐานการส่งออกไปยังประเทศอื่น ๆ เช่น อินเดียและจีน ซึ่งมีความต้องการใช้อย่างเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องตามการเติบโตของอุตสาหกรรมยานยนต์ นอกจากนี้ ควรผลักดัน การสร้างความร่วมมือในระดับรัฐบาลกับประเทศบราซิล พร้อมทั้งเสริมสร้างศักยภาพการส่งออกไปยังตลาดญี่ปุ่น ซึ่งยังคงมีขีดความสามารถในการขยายตัวอย่างมีนัยสำคัญในอนาคต และสำหรับนโยบายการค้าระหว่างประเทศ นาย Azrai Ridho Hanafiah หัวหน้าฝ่ายพัฒนาการค้าระหว่างประเทศ สำนักงานอุตสาหกรรมและการค้าจ.สุมาตราเหนือ (North Sumatra Provincial Government's Industry and Trade Service) ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า ความไม่แน่นอนที่เกิดจากนโยบายภาษีนำเข้าของสหรัฐฯ ยังคงเป็นอุปสรรคสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อสหรัฐฯ เป็นประเทศคู่ค้าหลักของ จ.สุมาตราเหนือ ในปี 2567 มูลค่าการส่งออกจากจ.สุมาตราเหนือไปยังสหรัฐฯ อยู่ที่ 1.16 พันล้านเหรียญสหรัฐ หรือประมาณ 19.68 ล้านล้านบาท โดยครอบคลุมสินค้าหลักจำนวน 22 รายการ ได้แก่ กาแฟ ผลิตภัณฑ์เคมี โขมันพืช เคมีอินทรีย์ ไม้ ถ่าน สบู่ และน้ำมันหอมระเหย

นาย Azrai ระบุเพิ่มเติมว่า กาแฟเป็นสินค้าส่งออกอันดับหนึ่งของจังหวัด โดยในช่วงเดือนมกราคม 2567 ถึงมีนาคม 2568 มีมูลค่าส่งออกสูงถึง 600.39 ล้านเหรียญสหรัฐ ตามด้วยผลิตภัณฑ์เคมี 257.77 ล้านเหรียญสหรัฐ โขมันพืช 228.12 ล้านเหรียญสหรัฐ และเคมีอินทรีย์ 168.37 ล้านเหรียญสหรัฐ ส่วนสินค้าอื่น ๆ ได้แก่ ปลาและกุ้ง 126.72 ล้านเหรียญสหรัฐ ยางพาราและผลิตภัณฑ์ยาง 36.75 ล้านเหรียญสหรัฐ อะลูมิเนียมและผลิตภัณฑ์อะลูมิเนียม 31.23 ล้านเหรียญสหรัฐ สบู่ 24.69 ล้านเหรียญสหรัฐ และน้ำมันหอมระเหย 9.21 ล้านเหรียญสหรัฐ ทั้งนี้ สินค้าส่งออกหลักของจ.สุมาตราเหนือ ส่วนใหญ่เป็นผลิตภัณฑ์จากอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานเป็นหลัก (Labour Intensive Industry) โดยเฉพาะอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์ม ซึ่งมีบทบาทสำคัญ ในการจ้างงานในทุกระดับของห่วงโซ่อุปทาน อุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มเป็นตัวอย่างหนึ่งที่มีการจ้างงานตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ โดยมีผลิตภัณฑ์ต่อเนื่อง หลายประเภทที่ส่งออกไปยังสหรัฐฯ ได้แก่ โขมันพืช เคมีอินทรีย์ และสบู่ ซึ่งผลิตภัณฑ์เหล่านี้มีมูลค่าเพิ่มสูง และสามารถแข่งขันในตลาดต่างประเทศ โดยเฉพาะตลาดสหรัฐอเมริกาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ที่มา: Kompas วันที่ 12 เมษายน 2568

กระทรวงเกษตรเดินหน้าเสริมสร้างเสถียรภาพ ด้านการผลิตและราคาของไก่เนื้อ เพื่อคุ้มครองเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่พื้นบ้าน

กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย แสดงความมุ่งมั่นในการคุ้มครองเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่พื้นบ้าน โดยเฉพาะหลังจากเทศกาลวันตรุษอีดีลพิตรี (Lebaran) ซึ่งราคาจำหน่ายไก่มีชีวิต (Livebird) ปรับตัวลดลงอย่างต่อเนื่องจนต่ำกว่าราคาต้นทุนการผลิต (HPP) กระทรวงฯ จึงได้ดำเนินการมาตรการอย่างเร่งด่วนเพื่อแก้ไขสถานการณ์และรักษาเสถียรภาพของภาคการผลิต ในโอกาสนี้ นาย Agung Suganda อธิบดีกรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ เน้นย้ำว่า กระทรวงฯ ไม่เพิกเฉยต่อสถานการณ์ที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อผู้เลี้ยงไก่พื้นบ้าน ทั้งนี้ เพื่อให้การบริหารจัดการเป็นไปอย่างเป็นระบบและทั่วถึง จึงมีการจัดประชุม Consolidation ระดับชาติในภาคการเลี้ยงสัตว์ปีก เพื่อร่วมกันกำหนดแนวทางเชิงยุทธศาสตร์ในการฟื้นฟูและพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืน นอกจากนี้ กระทรวงฯ ยังมุ่งเน้นการส่งเสริมให้มีการปฏิบัติตามข้อกำหนดของสำนักงานอาหารแห่งชาติ (Bapanas) หมายเลข 6 ปี 2024 อย่างเข้มงวด เพื่อให้มั่นใจว่าราคาจำหน่ายไก่มีชีวิตสามารถสร้างคามมั่นคงแก่ผู้ประกอบการ พร้อมทั้งคุ้มครองเกษตรกรรายย่อยและผู้ประกอบการในกลุ่มธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (UMKM) ให้สามารถดำเนินกิจการได้อย่างต่อเนื่องและมีเสถียรภาพทางเศรษฐกิจในระยะยาว

ในการประชุมการประสานงานที่จัดขึ้น ณ กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย กรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ ได้กำหนดแนวทางในการแก้ไขสถานการณ์ของภาคการเลี้ยงสัตว์ปีก โดยเน้นการควบคุมปริมาณการผลิตลูกไก่ (Day Old Chicken Final Stock: DOC FS) โดยความร่วมมือจากบริษัทผู้เพาะพันธุ์ ผ่านการบริหารจัดการกระบวนการฟักไข่และการปรับลดแม่พันธุ์ไก่ (Parent Stock/PS) เพื่อป้องกันภาวะอุปทานล้นตลาดซึ่งส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพของราคา ในขณะเดียวกัน ได้มีการจัดเตรียมมาตรการสนับสนุนด้านต้นทุนการผลิต โดยการจัดสรรอาหารสัตว์ในราคาพิเศษสำหรับเกษตรกรรายย่อยและผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (UMKM) ทั้งนี้ สมาคมบริษัทอาหารสัตว์ (GPMT) จะทำหน้าที่เป็นผู้ประสานงานกับบริษัทผู้ผลิตอาหารสัตว์ในการจัดหาและกระจายผลิตภัณฑ์อาหารในราคาที่เหมาะสม พร้อมทั้งรายงานข้อมูลการจัดจำหน่ายต่อกรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ (ต่อ)

กระทรวงเกษตรเดินหน้าเสริมสร้างเสถียรภาพ ด้านการผลิตและราคาของไก่เนื้อเพื่อคุ้มครองเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่พื้นบ้าน

นอกจากนี้ ได้มีการกำหนดมาตรการเสริมผ่านการตกลงร่วมกันของผู้ประกอบการธุรกิจการเลี้ยงไก่ รวมถึงบริษัทที่ดำเนินการในลักษณะกลุ่มธุรกิจแบบบูรณาการ (Integrated companies) ในการกำหนดราคาขั้นต่ำของไก่มีชีวิตที่มีน้ำหนักเกิน 2.4 กิโลกรัม ไข่ที่ 14,000 รูเปียห์ต่อกิโลกรัมในพื้นที่เกาะชวา โดยราคาดังกล่าวจะถูกปรับขึ้นตามขั้นตอนเพื่อไปสู่การกำหนดราคาอ้างอิงการซื้อ (HAP) อย่างเป็นทางการ เพื่อสนับสนุนกลไกทางการตลาดในระดับพื้นที่ กระทรวงฯ ยังได้เรียกร้องให้บริษัทในกลุ่มธุรกิจแบบบูรณาการเพิ่มการรับซื้อไก่จากเกษตรกรในโรงฆ่าสัตว์สัตว์ปีก (RPHU) โดยสมาคมโรงฆ่าสัตว์สัตว์ปีกแห่งอินโดนีเซีย (ARPHUIN) จะทำหน้าที่ประสานงานในการรับซื้อไก่จากเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่พื้นบ้านในราคาขั้นต่ำ พร้อมกันนี้ ยังได้มีการจัดเตรียมคลังสินค้าห้องเย็น (Cold storage) สำหรับการเก็บรักษาเนื้อไก่ เพื่อรองรับกระบวนการบริหารจัดการอุปทานอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

สำนักงานอาหารแห่งชาติ (Bapanas) ได้ดำเนินการทบทวนและคำนวณราคาซื้ออ้างอิงใหม่ สำหรับเนื้อไก่ เพื่อนำมาใช้ในการสำรองอาหารของรัฐบาล (CPP) โดยมีเป้าหมายเพื่อเสริมสร้างเสถียรภาพในระบบอาหารของประเทศในระยะยาว ในด้านการติดตามผล กระทรวงประสานงานด้านเศรษฐกิจจะดำเนินการประเมินผลการดำเนินงานของนโยบายที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้มั่นใจว่านโยบายที่นำมาใช้สามารถตอบสนองต่อสถานการณ์ในภาคการผลิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ ขณะเดียวกัน ยังมีการศึกษาแนวทางการให้สิ่งจูงใจด้านราคาสำหรับอาหารสัตว์แก่เกษตรกรรายย่อยและ UMKM ซึ่งเกี่ยวข้องกับบริษัทผู้ผลิตอาหารสัตว์ในเครือข่ายของสมาคมบริษัทอาหารสัตว์ (GPMT) เพื่อบรรเทาภาระต้นทุนและส่งเสริมความสามารถในการแข่งขันของผู้เลี้ยงสัตว์ปีก นาย Herry Dermawan คณะกรรมาธิการชุดที่ 4 ของสภาผู้แทนราษฎรอินโดนีเซีย (DPR RI) ได้แสดงความเห็นว่า นโยบายของรัฐบาลดังกล่าวเป็นแนวทางที่เหมาะสม โดยเฉพาะการตกลงราคาต่อวันสำหรับไก่มีชีวิต ซึ่งจะช่วยสร้างเสถียรภาพในตลาด และถือเป็นปัจจัยสำคัญต่อการวางแผนการจัดจำหน่ายของผู้ประกอบการในห่วงโซ่อุปทาน

นอกจากนี้ นาย Achmad Dawami ประธานสมาคมบริษัทเพาะพันธุ์สัตว์ปีก (GPPU) ได้เน้นย้ำถึงความสำคัญของการรักษาสมดุลระหว่างอุปทานและอุปสงค์ โดยระบุว่า เสถียรภาพของราคาจะสามารถเกิดขึ้นได้ หากมีมาตรการควบคุมที่เหมาะสมและต่อเนื่อง พร้อมกันนี้ ยังเรียกร้องให้มีการควบคุมอย่างเข้มงวดในส่วนของ Grand Parent Stock (GPS) และการบริหารจัดการการผลิตไข่ฟัก (Hatching Egg: HE) โดยบริษัทผู้เพาะพันธุ์ เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด ในมุมมองเชิงยุทธศาสตร์ นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรของอินโดนีเซีย ได้เชิญชวนผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกภาคส่วนในอุตสาหกรรมการเลี้ยงสัตว์ปีก ร่วมมือกันสร้างสภาพแวดล้อมทางธุรกิจที่เอื้อต่อการแข่งขันอย่างเป็นธรรมและมีความยั่งยืน พร้อมทั้งส่งเสริมให้เกษตรกรรายย่อยสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดใหญ่ในอนาคตอย่างมั่นคง

ที่มา: กรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย วันที่ 14 เมษายน 2568

รมว.เกษตรอินโดนีเซียร่วมภารกิจประธานาธิบดีสุลโตร์แดน ผลักดันความร่วมมือด้านเกษตรกรรมในเวทีระหว่างประเทศ

เมื่อวันที่ 12 เมษายน 2568 นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย ได้เดินทางไปยังกรุง Amman ประเทศจอร์แดน เพื่อร่วมภารกิจอย่างเป็นทางการของประธานาธิบดี Prabowo Subianto ซึ่งมีกำหนดการเยือนประเทศต่างๆ ในภูมิภาคตะวันออกกลางและตุรกี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ทวิภาคีระหว่างอินโดนีเซียกับประเทศหุ้นส่วนเชิงยุทธศาสตร์ โดยเฉพาะในด้านการค้า การลงทุน และความร่วมมือทางเกษตร ทั้งนี้ อินโดนีเซียและจอร์แดนได้สถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูต ตั้งแต่ปี 2493 และมีพัฒนาความร่วมมืออย่างต่อเนื่อง โดยทั้งสองประเทศต่างให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างความร่วมมือในหลากหลายสาขาต่างๆ ที่มีผลประโยชน์ร่วมกัน

ในโอกาสนี้ รมว. Amran มีกำหนดลงนามในบันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านการเกษตรร่วมกับรัฐบาลจอร์แดน โดยกรอบความร่วมมือครอบคลุม

- การแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ เอกสารเชิงวิชาการ และข้อมูลทางเทคนิค
- การจัดกิจกรรมฝึกอบรมและการเสริมสร้างขีดความสามารถของบุคลากร
- การส่งเสริมความร่วมมือในโครงการฝึกงาน และการเข้าร่วมงานนิทรรศการระดับนานาชาติ
- การส่งเสริมการค้าและการลงทุนด้านในภาคการเกษตร
- การอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงตลาดสำหรับผลิตภัณฑ์การเกษตร
- รวมถึงรูปแบบความร่วมมืออื่น ๆ ที่จะตกลงร่วมกันในอนาคต

ความร่วมมือดังกล่าวมีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากทั้งสองประเทศมีศักยภาพที่สามารถเกื้อหนุนซึ่งกันและกันได้อย่างเป็นรูปธรรม โดยอินโดนีเซียมีความได้เปรียบในการผลิตสินค้าเกษตรเขตร้อน อาทิ น้ำมันปาล์ม เครื่องเทศ และยางพารา ขณะที่จอร์แดนเป็นหนึ่งในผู้ผลิตฟอสเฟตที่สำคัญของโลก และมีความเชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีการเกษตรในพื้นที่แห้งแล้ง ตลอดจนการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้ง ความคล้ายคลึงกันด้านโครงสร้างทางสังคมและวัฒนธรรม ในฐานะประเทศที่มีประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม ยังเอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมฮาลาล โดยเฉพาะผลิตภัณฑ์อาหารที่เป็นไปตามหลักชะรีอะห์ การมีส่วนร่วมของรมว. Amran ในภารกิจครั้งนี้ สะท้อนถึงพันธสัญญาอันแน่วแน่ของรัฐบาลอินโดนีเซียในการส่งเสริมการทูตด้านการเกษตร ขยายกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศ และยกระดับความร่วมมือเชิงยุทธศาสตร์ในระดับภูมิภาคและระดับโลก เพื่อสนับสนุนเป้าหมายด้านความมั่นคงทางอาหารแห่งชาติ ควบคู่กับการยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรอย่างยั่งยืนในระยะยาว

(ต่อ)

รัฐบาลอินโดนีเซียเดินทางนโยบายบูรณาการภาคปศุสัตว์ เสริมประสิทธิภาพใช้บภาครัฐ

เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงและการพึ่งพาตนเองด้านอาหารในระดับประเทศ ภาคปศุสัตว์ได้รับการยกระดับให้เป็นกลไกหลักในการจัดหาโปรตีนจากสัตว์ เพื่อสนับสนุนความมั่นคงทางโภชนาการของประชาชน รัฐบาลอินโดนีเซีย โดยกระทรวงเกษตรฯ ยังคงเดินหน้าขับเคลื่อนความร่วมมือระหว่างภาคส่วนต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ เพื่อรองรับความท้าทายเชิงโครงสร้าง และผลักดันการปฏิรูประบบการเลี้ยงสัตว์ของประเทศให้ก้าวสู่ความยั่งยืนและการพึ่งพาตนเองอย่างเข้มแข็ง นาง Tri Melasari เลขาธิการกรมอุตสาหกรรมปศุสัตว์และสุขภาพสัตว์ เน้นย้ำถึงความจำเป็นของการบริหารงบประมาณภาครัฐอย่างมีประสิทธิภาพ โดยไม่ลดทอนความสำคัญของภาคส่วนยุทธศาสตร์ อาทิ ภาคปศุสัตว์ พร้อมทั้งระบุว่า การใช้งบประมาณอย่างแม่นยำและตรงจุดควรมุ่งเน้นไปที่กิจกรรมซึ่งส่งผลกระทบอย่างเป็นรูปธรรม อาทิ การเพิ่มจำนวนประชากรสัตว์ การเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่องค์กรปศุสัตว์ และการพัฒนาฟาร์มของเกษตรกรรายย่อยให้เข้าสู่ระบบการผลิตที่ทันสมัยและยั่งยืน

นอกจากนี้ มาตรการรัฐประกรมหนึ่งที่อยู่ระหว่างการดำเนินการ ได้แก่ การจัดทำข้อบังคับของประธานาธิบดีว่าด้วยการดูดซับน้ำมันดิบในประเทศ ซึ่งมีเป้าหมายเพื่อกำหนดให้ภาคอุตสาหกรรมแปรรูปผลิตภัณฑ์นม (Industrial Milk Processing Sector – IPS) มีข้อมูลพันในการรับซื้อน้ำมันจากเกษตรกรท้องถิ่นอย่างเป็นธรรม และคำนึงถึงผลประโยชน์ของผู้ผลิตรายย่อยอย่างสมดุล ทั้งนี้ ข้อบังคับดังกล่าวถือเป็นองค์ประกอบสำคัญในการยกระดับอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์นมระดับชาติ และเป็นส่วนหนึ่งของความพยายามในการบูรณาการเชิงนโยบายระหว่างรัฐบาลกลางและระดับท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมบทบาทของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมในห่วงโซ่เศรษฐกิจการผลิต โดยครอบคลุมการลดขั้นตอนด้านการขออนุญาต การยกระดับมาตรการด้านชีวอนามัย ตลอดจนการส่งเสริมคุณภาพผลิตภัณฑ์ผ่านระบบการรับรองมาตรฐานที่มีความน่าเชื่อถือและเป็นยอมรับอย่างกว้างขวาง

ในโอกาสเดียวกัน นาง Tri ได้กล่าวถึงสถานการณ์ภายหลังการแพร่ระบาดของโรคปากและเท้าเปื่อย (Foot and Mouth Disease: FMD) ซึ่งได้ส่งผลกระทบต่ออย่างรุนแรงต่อพื้นที่ศูนย์กลางการผลิตปศุสัตว์ในหลายภูมิภาคของประเทศ โดยเน้นว่าภาคปศุสัตว์ต้องเผชิญแรงกดดันทั้งจากการผลิตและความมั่นคงทางเศรษฐกิจของเกษตรกร อย่างไรก็ตาม รัฐบาลยังคงดำเนินมาตรการฟื้นฟูอย่างรอบด้านอย่างต่อเนื่อง ทั้งการสนับสนุนด้านงบประมาณ การให้ความช่วยเหลือในกระบวนการสืบพันธุ์สัตว์ ตลอดจนการดำเนินโครงการฉีดวัคซีนในวงกว้าง ทั้งนี้ เพื่อตอบสนองต่อสถานการณ์วิกฤตด้วยแนวทางเชิงรุก และเปลี่ยนผ่านวิกฤติให้เป็นโอกาสในการยกระดับระบบสุขภาพสัตว์ พร้อมทั้งเสริมสร้างมาตรฐานด้านความปลอดภัยทางชีวภาพของประเทศให้เข้มแข็งยิ่งขึ้น

ในส่วนของระดับภูมิภาค นาย Ignasius Hariyanta Nugroho รักษาการหัวหน้าสำนักงานปศุสัตว์และสุขภาพสัตว์ จ.ชวากลาง ได้เน้นย้ำถึงบทบาทของจ.ชวากลางในฐานะศูนย์กลางการผลิตปศุสัตว์ของประเทศ พร้อมเสนอให้มีการบูรณาการนโยบายจากส่วนกลางกับระดับท้องถิ่นอย่างยืดหยุ่น เพื่อให้สามารถตอบสนองต่อบริบทเฉพาะของแต่ละพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการสนับสนุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน แหล่งเงินทุน และการนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้ในการพัฒนาการผลิตระดับท้องถิ่น ในขณะเดียวกัน ศาสตราจารย์ Lilik Retna Kartikasari คณบดีคณะปศุสัตว์มหาวิทยาลัย Sebelas Maret ได้กล่าวถึงบทบาทของสถาบันในฐานะกลไกขับเคลื่อนนวัตกรรม การเรียนรู้ และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ พร้อมทั้งเสนอให้มีการจัดทำนโยบายที่ส่งเสริมการสร้างความร่วมมือเชิงกลยุทธ์ระหว่างภาควิชาการ ภาครัฐ และภาคเอกชน เพื่อสร้างระบบนิเวศของอุตสาหกรรมปศุสัตว์ที่ยั่งยืนและเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการรุ่นใหม่เข้ามามีบทบาท โดยมหาวิทยาลัยพร้อมจะเป็นพันธมิตรด้านการถ่ายทอดองค์ความรู้จากงานวิจัย การพัฒนาหลักสูตรการเรียนรู้เชิงปฏิบัติ และเสริมสร้างบทบาทของสถาบันอุดมศึกษาในการบริการสังคมผ่านโครงการพัฒนาชุมชนในระยะยาว

ที่มา: กระทรวงเกษตร อินโดนีเซีย วันที่ 14 เมษายน 2568

KKP ปลักดันการติดตั้งระบบ VMS เพื่อส่งเสริมความปลอดภัย ความโปร่งใส และความยั่งยืนในภาคการประมง

เมื่อวันที่ 15 เมษายน 2568 นาย Pung Nugroho Saksono อธิบดีกรมเฝ้าระวังทรัพยากรทางทะเลและประมง (PSDKP) กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง (KKP) เปิดเผยว่า กระทรวงฯ ได้ให้ความสำคัญต่อการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีระบบติดตามเรือประมง (Vessel Monitoring System: VMS) สำหรับเรือประมงและเรือของชาวประมง โดยมุ่งเน้นถึงคุณสมบัติหลายประการ ทั้งด้านการส่งเสริมความปลอดภัยของเรือและลูกเรือในกรณีที่ประสบปัญหาขณะปฏิบัติงานในทะเล เช่น เครื่องยนต์ขัดข้อง เรืออัปปาง หรืออุบัติเหตุทางทะเล อีกทั้งระบบ VMS ยังมีบทบาทสำคัญในการยืนยันแหล่งที่มาของผลิตภัณฑ์ประมงที่จัดอยู่ในกลุ่มสินค้าเพื่อการส่งออก โดยเป็นหลักฐานแสดงถึงความโปร่งใสของกระบวนการทำประมงที่ไม่เข้าข่ายการทำประมงผิดกฎหมาย ไม่รายงาน และไร้การควบคุม (Illegal, Unreported and Unregulated Fishing: IUU Fishing)

นาย Pung เน้นย้ำให้เรือประมง โดยเฉพาะเรือที่มีการโอนย้ายใบอนุญาตประกอบกิจการประมงจากระดับภูมิภาคมาสู่ระดับส่วนกลาง ต้องดำเนินการติดตั้งและเปิดใช้งานระบบ VMS อย่างเคร่งครัด เพื่อประโยชน์ด้านความปลอดภัยของผู้ประกอบการประมง และการตรวจสอบย้อนกลับ (Traceability) ของผลิตภัณฑ์ประมงเข้าสู่ตลาดต่างประเทศ โดยข้อกำหนดดังกล่าวจะถูกติดตามและประเมินผลอย่างสม่ำเสมอในทุกไตรมาส เพื่อให้กระบวนการติดตั้งเป็นไปตามลำดับขั้นตอน และไม่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินกิจกรรมประมงในแต่ละพื้นที่ นอกจากนี้ กระทรวงฯ ได้ผลักดันให้มีการจัดหาอุปกรณ์ VMS ในระดับราคาที่เหมาะสมและสามารถเข้าถึงได้ เพื่อส่งเสริมให้เกิดการใช้งานระบบ VMS อย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพในกลุ่มผู้ประกอบการประมง

ในโอกาสเดียวกัน นาย Saiful Umam ผู้อำนวยการกองควบคุมการปฏิบัติการเรือประมง (Fleet Operations Control) ได้ชี้แจงเพิ่มเติมว่า ปัจจุบันมีผู้ให้บริการบางรายที่นำเสนอราคาอุปกรณ์ VMC ในระดับไม่เกิน 10 ล้านรูเปียห์ ซึ่งรวมถึงค่าบริการรายเดือน แล้ว ทั้งนี้ กระทรวงฯ ได้เผยแพร่ข้อมูลดังกล่าวในระหว่างการประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกับสมาคม Solidaritas Nelayan Indonesia (SNI) เมื่อเดือนมีนาคม 2568 โดยมุ่งเน้นให้ชาวประมงตระหนักถึงคุณค่าและประโยชน์ของการติดตั้ง VMS ในฐานะกลไกสำคัญเพื่อเสริมสร้างระบบการประมงที่ปลอดภัย โปร่งใส และยั่งยืน

ในขณะเดียวกัน นาย Lotharia Latif รักษาการอธิบดีกรมจับสัตว์น้ำ ระบุว่า ระดับความตระหนักรู้และความพร้อมในการปฏิบัติตามกฎระเบียบของผู้ประกอบการในภาคการประมงมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ควบคู่ไปกับการส่งเสริมความเข้าใจผ่านการสื่อสารเชิงนโยบายและการประชาสัมพันธ์ที่ดำเนินอย่างเข้มข้นมากยิ่งขึ้น ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าจิตสำนึกของผู้ประกอบการในการมีส่วนร่วมกับการบริหารจัดการประมงอย่างก้าวหน้าและยั่งยืนได้พัฒนาเพิ่มขึ้นตามลำดับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีของเรือที่ทำการประมงนอกชายฝั่งเกินกว่า 12 ไมล์ทะเล ซึ่งในช่วงแรกยังมิได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดเกี่ยวกับใบอนุญาตจากส่วนกลาง แต่ปัจจุบันเริ่มปฏิบัติตามอย่างชัดเจน โดยมีเรือประมาณ 5,190 ลำที่ได้ดำเนินการเปลี่ยนมาขอรับใบอนุญาตในระดับส่วนกลางตามข้อกำหนด และในจำนวนนี้มีถึง 756 ลำที่ได้ติดตั้งระบบติดตามเรือประมง (VMS) ด้วยความสมัครใจ"

ก่อนหน้านี้ นาย Sakti Wahyu Trenggono รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง ได้แสดงเจตนารมณ์อย่างแน่วแน่ในการปฏิรูประบบบรรษัทภิบาลด้านการประมงของอินโดนีเซียให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ผ่านการดำเนินนโยบายการทำประมงแบบมีเป้าหมายที่สามารถวัดผลได้ (measurable fishing policies) เพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว พร้อมแสดงความคาดหวังถึงความร่วมมือและการสนับสนุนจากผู้ประกอบการประมงเชิงพาณิชย์ทั่วประเทศอย่างพร้อมเพรียง นโยบายดังกล่าวได้รับการดำเนินการอย่างจริงจังด้วยจุดมุ่งหมายเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของชาวประมง ตลอดจนเพื่อส่งเสริมความยั่งยืนของทรัพยากรประมงในระยะยาว ทั้งนี้ การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในอุตสาหกรรมประมงถือเป็นปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างสมดุลระหว่างผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทางทะเล

ที่มา: กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง วันที่ 15 เมษายน 2568

มาเลเซียเสนอขอความช่วยเหลือด้านข้าวและเทคโนโลยีการเกษตรจากอินโดนีเซีย

รัฐบาลมาเลเซียโดย Datuk Seri Mohammad Bin Sabu รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร ได้เสนอความร่วมมืออย่างเป็นทางการต่อรัฐบาลอินโดนีเซีย เพื่อเสริมสร้างเสถียรภาพด้านความมั่นคงทางอาหารในระดับภูมิภาค โดยเฉพาะในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการจัดหาข้าวและการถ่ายทอดเทคโนโลยีทางการเกษตร ทั้งนี้ ข้อเสนอดังกล่าวได้รับการตอบรับอย่างสร้างสรรค์จากนาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย ซึ่งได้แสดงท่าทีสนับสนุนอย่างชัดเจน พร้อมทั้งเน้นย้ำถึงความสำคัญของการเสริมสร้างความร่วมมือเชิงยุทธศาสตร์ระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน เพื่อยกระดับศักยภาพของภาคเกษตรในภูมิภาค ในโอกาสนี้ อินโดนีเซียได้แสดงความพร้อมในการแบ่งปันองค์ความรู้และเทคโนโลยีทางการเกษตรที่ครอบคลุมทั้งการฝึกอบรม การวิจัยร่วม ตลอดจนการสาธิตเทคโนโลยีในภาคสนาม

อย่างไรก็ตาม สำหรับประเด็นข้อเสนอเกี่ยวกับการขอรับการสนับสนุนด้านข้าว อินโดนีเซียยังคงให้ความสำคัญสูงสุดต่อการรักษาความมั่นคงด้านอาหารภายในประเทศ โดยมีหลักการว่าความร่วมมือในประเด็นดังกล่าวสามารถพิจารณาได้ก็ต่อเมื่อสามารถรับประกันความมั่นคงของปริมาณสำรองภายในประเทศได้อย่างเพียงพอแล้ว รอม. Amran ได้กล่าวถึงปัจจัยสำคัญที่นำไปสู่ความสำเร็จของอินโดนีเซียในการเพิ่มผลผลิตข้าว ได้แก่ การนำเทคโนโลยีดิจิทัลและเครื่องจักรกลการเกษตรมาใช้ การคัดเลือกพันธุ์พืชที่มีศักยภาพสูง ตลอดจนการดำเนินนโยบายเชิงยุทธศาสตร์ภายใต้การสนับสนุนจากประธานาธิบดี Prabowo Subianto พร้อมกันนี้ ยังได้แสดงเจตจำนงที่จะถ่ายทอดองค์ความรู้และประสบการณ์ดังกล่าวแก่ประเทศเพื่อนบ้าน เช่น มาเลเซีย เพื่อร่วมกันเสริมสร้างภูมิคุ้มกันของภูมิภาคต่อวิกฤตการณ์ด้านอาหารในระดับโลก

สำหรับการหารือทวิภาคีดังกล่าว Datuk Seri Mohammad Bin Sabu ได้แสดงความชื่นชมต่อพัฒนาการของภาคเกษตรของอินโดนีเซีย โดยเฉพาะในด้านการเพิ่มผลผลิตข้าวและการปรับใช้ระบบเกษตรสมัยใหม่อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสามารถรองรับความต้องการภายในประเทศและมีศักยภาพในการขยายสู่ตลาดส่งออกในอนาคต ทั้งยังได้แสดงความตั้งใจที่จะนำองค์ความรู้และแนวทางที่ได้รับจากอินโดนีเซียมาปรับใช้กับระบบเกษตรของมาเลเซีย โดยยอมรับว่าการผลิตข้าวในมาเลเซียยังคงเผชิญข้อจำกัดหลายประการ ทั้งในด้านดัชนีการเพาะปลูกที่ยังอยู่ในระดับต่ำ ตลอดจนการพึ่งพาการนำเข้าเป็นหลัก ซึ่งส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพด้านราคาและความมั่นคงทางอาหาร ด้วยความสัมพันธ์อันใกล้ชิดระหว่างสองประเทศ มาเลเซียจึงเห็นถึงความจำเป็นในการเรียนรู้จากประสบการณ์ของอินโดนีเซีย โดยเฉพาะในด้านการบริหารจัดการพืชเศรษฐกิจหลัก ได้แก่ ข้าว ข้าวโพด และการประมง ในโอกาสเดียวกันนี้ สถาบันวิจัยการเกษตรแห่งมาเลเซีย (MARDI) ยังได้แสดงเจตจำนงในการยกระดับความร่วมมือกับกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย โดยมุ่งเน้นการพัฒนาด้านการวิจัย นวัตกรรม และศักยภาพทรัพยากรมนุษย์อย่างยั่งยืน เพื่อสนับสนุนการเปลี่ยนผ่านสู่ระบบเกษตรสมัยใหม่อย่างมีประสิทธิภาพ

นอกจากนี้ Datuk Seri Mohammad Bin Sabu ยังได้เน้นย้ำถึงความสำคัญของการเสริมสร้างความเป็นเอกภาพในระดับภูมิภาคอาเซียน เพื่อตอบสนองต่อความไม่แน่นอนของระบบการค้าระหว่างประเทศในอนาคต โดยเฉพาะความผันผวนของตลาดสินค้าเกษตรและอุปสรรคทางการค้าในรูปแบบใหม่ อาทิ กำแพงภาษีจากประเทศอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ โดยเห็นว่าการผนึกกำลังระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนไม่เพียงแต่เป็นกลไกสำคัญในการรับมือกับความท้าทายระดับโลกเท่านั้น หากยังสะท้อนถึงความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันของภูมิภาคในเชิงภูมิรัฐศาสตร์อีกด้วย การแสดงเจตจำนงของมาเลเซียในการนำแนวทางการเกษตรสมัยใหม่จากอินโดนีเซียมาประยุกต์ใช้ จึงนับเป็นก้าวสำคัญในการยกระดับระบบความมั่นคงทางอาหารของภูมิภาคให้มีความแข็งแกร่ง ยืดหยุ่น และสามารถพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืนในระยะยาว ทั้งนี้ ความร่วมมือในมิติต่าง ๆ ระหว่างทั้งสองประเทศยังมีแนวโน้มที่จะเป็นจุดเริ่มต้นของการบูรณาการองค์ความรู้ เทคโนโลยี และการค้าภายในภูมิภาคอย่างเป็นระบบ ซึ่งจะนำไปสู่การเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและความยั่งยืนด้านอาหารของประชาคมอาเซียนโดยรวม

KKP จัดตั้งหน่วยงานใหม่ เสริมบทบาทเจ้าพนักงานควบคุมท่าเรือประมง เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการและควบคุมกิจกรรมประมง

กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง (KKP) ได้ดำเนินมาตรการเสริมสร้างบทบาทของเจ้าพนักงานควบคุมเรือประมง (Harbormaster) ณ ท่าเรือประมง เพื่อสนับสนุนการดำเนินภายใต้นโยบายการจัดสรรพื้นที่และโควตาการทำประมง (Quota Based Fishing Zone Policy) ผ่านการจัดตั้งหน่วยงานใหม่ คือ กองกำกับท่าเรือประมง (Sub-directorate of Harbormaster) ภายใต้สำนักบริหารท่าเรือประมง (Directorate of Fishing Port) นาย Lotharia Latif รักษาการอธิบดีกรมจับสัตว์น้ำเปิดเผยว่า เจ้าพนักงานควบคุมเรือประมงมีบทบาทเชิงยุทธศาสตร์ในทุกขั้นตอน ตั้งแต่ก่อนออกเดินเรือไปจนถึงขณะเรือเทียบท่าเพื่อขนถ่ายสัตว์น้ำ โดยนอกเหนือจากการรับรองความปลอดภัยในการเดินเรือแล้ว ยังมีภารกิจในการติดตามกำกับดูแล และให้คำปรึกษาอย่างใกล้ชิดต่อผู้ประกอบการ เพื่อให้การปฏิบัติเป็นตามกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันยังพบว่าจำนวนเจ้าพนักงานควบคุมเรือประมงดังกล่าวมีไม่เพียงพอเมื่อเทียบกับความต้องการในการปฏิบัติงาน โดยมีบุคลากรเพียง 168 คน จากจำนวนท่าเรือประมงทั้งหมด 454 แห่ง และอีก 214 แห่งที่อยู่ระหว่างการพัฒนา

กองกำกับท่าเรือประมงที่จัดตั้งขึ้นใหม่จะมีภารกิจหลักในการกำหนดนโยบาย การจัดทำแนวปฏิบัติ มาตรฐาน ขั้นตอน และเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการจัดฝึกอบรมเชิงเทคนิคและการนิเทศงานด้านการกำกับดูแลท่าเรือประมง นอกจากนี้ ยังมีบทบาทในการติดตาม วิเคราะห์ ประเมินผล และรายงานการบริหารจัดการด้านการควบคุมการเดินเรือ) อย่างเป็นระบบ ตลอดจนการจัดเตรียมข้อมูลเพื่อรองรับการดำเนินงานตามข้อตกลงว่าด้วยมาตรการของรัฐเจ้าท่า (Port State Measures Agreement) เพื่อควบคุมการทำประมงข้ามชาติอย่างมีประสิทธิภาพ ในด้านการเสริมสร้างกำลังบุคลากร กระทรวงฯ ยังคงเดินหน้าสร้างความร่วมมือกับกระทรวงคมนาคมในการจัดการศึกษาและฝึกอบรมแก่เจ้าพนักงานควบคุมเรือประมง เพื่อเพิ่มจำนวนและยกระดับขีดความสามารถของบุคลากรให้ได้อย่างในระยะเวลาอันใกล้ ทั้งนี้ นาย Sakti Wahyu Trenggono รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง ได้เน้นย้ำถึงบทบาทสำคัญของเจ้าพนักงานควบคุมเรือประมงในฐานะกลไกหลักในการกำกับดูแลการจัดเก็บรายได้ของรัฐจากกิจกรรมประมงภายหลังการจับสัตว์น้ำที่มีภาษี (Non-Tax State Revenue: PNBP) ซึ่งถือเป็นเครื่องมือสำคัญในการยกระดับการบริหารจัดการภาคประมงให้มีความเป็นระบบ โปร่งใส และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ที่มา: Batam Today วันที่ 22 เมษายน 2568

รมช.เกษตรฯ ประกาศเจตนารมณ์กำกับแผนพัฒนาระบบชลประทาน เพื่อเสริมความมั่นคงทางอาหารอย่างยั่งยืน

เมื่อวันที่ 23 เมษายน 2568 ในพิธีเปิดการใช้งานระบบชลประทานเพื่อการเกษตร ณ หมู่บ้าน Ciwaru อำเภอบ้าน Ciemas เมือง Sukabumi จ.ชวาตะวันตก นาย Sudaryono รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย ได้แสดงเจตจำนงอย่างชัดเจนถึงความมุ่งมั่นในการกำกับดูแลและผลักดันการพัฒนาโครงข่ายระบบชลประทานเพื่อการเกษตรอย่างต่อเนื่อง โดยมีเป้าหมายเพื่อยกระดับศักยภาพการผลิตของพื้นที่เพาะปลูก ซึ่งจะนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพึ่งพาตนเองด้านอาหารตามนโยบายระดับชาติของประธานาธิบดี Prabowo Subianto ในโอกาสดังกล่าว รมช. Sudaryono ได้มีข้อสั่งการให้สำนักชลประทานการเกษตร (Directorate of Agriculture Irrigation) ภายใต้กรมที่ดินเพื่อการเกษตรและชลประทาน (Directorate General of Agricultural Land and Irrigation) เร่งดำเนินการสำรวจและจัดทำแผนที่แหล่งน้ำทั่วประเทศเพื่อประโยชน์ในการเกษตร โดยให้ความสำคัญพิเศษต่อพื้นที่เพาะปลูกที่ต้องพึ่งพาน้ำฝนเป็นหลักและมีความเสี่ยงสูงต่อภาวะแห้งแล้ง

การสำรวจดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อวางรากฐานในการบริหารจัดการน้ำให้แก่พื้นที่การเกษตรที่ยังขาดระบบชลประทานถาวร โดยมุ่งหวังให้สามารถดำเนินกิจกรรมการผลิตได้อย่างต่อเนื่อง แม้ในช่วงฤดูแล้งที่มีความรุนแรง นอกจากนี้ รมช. Sudaryono ยังได้แสดงความพร้อมในการรายงานสถานการณ์ต่อประธานาธิบดีโดยตรง หากวงเงินงบประมาณเพื่อการพัฒนาชลประทานยังคงไม่เพียงพอ ทั้งนี้ เพื่อให้สามารถบริหารจัดการทรัพยากรน้ำอย่างเต็มศักยภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อภาคเกษตรกรรมอย่างยั่งยืนในระยะยาว โดยได้เน้นย้ำว่า ภายในระยะเวลา 5 ปีข้างหน้า จะต้องไม่มีน้ำจากแหล่งน้ำธรรมชาติไหลลงสู่ทะเลโดยปราศจากการใช้ประโยชน์ และจะต้องถูกนำมาใช้เพื่อเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรให้ได้มากที่สุด

นอกจากนี้ รมช. Sudaryono ยังได้ประเมินว่า การก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานด้านการจัดการน้ำเพื่อการเกษตรในหมู่บ้าน Ciwaru สามารถเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตได้อย่างมีนัยสำคัญ จากเดิมที่เกษตรกรสามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตได้เพียงปีละครั้ง ปัจจุบันสามารถเพิ่มรอบการเก็บเกี่ยวเป็นปีละ 2 ครั้ง โดยเป็นผลจากการสนับสนุนด้านระบบท่อส่งน้ำและเครื่องสูบน้ำที่กองทัพบกอินโดนีเซียเป็นผู้ดำเนินการก่อสร้าง โดยในปี 2567 กองทัพบกอินโดนีเซียได้ติดตั้งระบบชลประทานแบบท่อและเครื่องสูบน้ำในพื้นที่จำนวน 33 แห่งในอำเภอบ้าน Ciemas ครอบคลุมพื้นที่ชลประทานกว่า 4,000 เฮกตาร์ โดยใช้น้ำจากอำเภอบ้าน Curug Cimarunjung ซึ่งไหลตามแรงโน้มถ่วงของธรรมชาติโดยไม่ต้องพึ่งพาพลังงานเชื้อเพลิง ส่งผลให้สามารถลดต้นทุนในการดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

นาย Dhani Gartina ผู้อำนวยการฝ่ายชลประทานการเกษตร กรมที่ดินเพื่อการเกษตรและชลประทาน เปิดเผยว่า ความสำเร็จของโครงการในพื้นที่ดังกล่าวสามารถยกระดับให้เป็นต้นแบบระดับชาติในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำโดยอิงจากศักยภาพในท้องถิ่น ทั้งนี้ หากสามารถเพิ่มดัชนีการปลูกข้าว (IP) จาก 1 เป็น 2 หรือ 3 รอบต่อปี ในพื้นที่ 600 เฮกตาร์ และมีผลผลิตเฉลี่ย 5 ตันต่อเฮกตาร์ จะสามารถเพิ่มผลผลิตข้าวเปลือกแห่งได้ถึง 9,000 ตัน ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมทั้งด้านผลผลิตและรายได้ของเกษตรกรในอำเภอบ้าน Ciemas โดยตรง ในขณะเดียวกัน รัฐบาลยังคงให้การสนับสนุนอย่างต่อเนื่องผ่านการบูรณาการกับกระทรวงโยธาธิการ ภายใต้พระราชกฤษฎีกา (Inpres) หมายเลข 02 ปี 2568 ว่าด้วยการเร่งรัดการพัฒนา ปรับปรุง ซ่อมแซม และบริหารจัดการระบบชลประทาน เพื่อสนับสนุนเป้าหมายการพึ่งพาตนเองด้านอาหารของประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ

ประธานาธิบดี Prabowo และรมว.เกษตรฯ นำกิจกรรมปลูกข้าวพร้อมกัน ใน 14 จังหวัด เพื่อผลักดันความมั่นคงทางอาหารของประเทศ

เมื่อวันที่ 23 เมษายน 2568 รัฐบาลอินโดนีเซียโดยกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย ได้จัดกิจกรรม “ปลูกพร้อมกัน” (Tanam Bersama) ขึ้นอย่างพร้อมเพรียงทั่วประเทศในช่วงฤดูเพาะปลูกครั้งที่ 2 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของมาตรการเร่งรัดการดำเนินโครงการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ประโยชน์ที่ดิน (Optimasi Lahan) และการจัดตั้งพื้นที่นาใหม่ ประจำปีงบประมาณ 2568 กิจกรรมดังกล่าวจัดขึ้นในรูปแบบไฮบริด และได้รับเกียรติจากประธานาธิบดี Prabowo Subianto ซึ่งเข้าร่วม ณ พื้นที่ผลิตข้าวสำคัญที่หมู่บ้าน Pelabuhan Dalam อำเภอ Pamulutan Kabupaten เขต Ogan Ilir จ.สุมาตราใต้ การเคลื่อนไหวเชิงยุทธศาสตร์ในครั้งนี้มีเป้าหมายเพื่อระดมเกษตรกรทั่วประเทศให้มีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารระดับชาติอย่างยั่งยืน โดยในโอกาสนี้ ประธานาธิบดี Prabowo ได้แสดงความชื่นชมต่อความก้าวหน้าในการพัฒนาพื้นที่เกษตรจากพื้นที่ชุ่มน้ำ (Wetlands) และพื้นที่ราบลุ่ม (Lowland areas) ซึ่งไม่สามารถใช้ประโยชน์ได้ในอดีต ปัจจุบันกำลังได้รับการพัฒนาให้เป็นพื้นที่นาภายใต้การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีการเกษตรสมัยใหม่ ครอบคลุมพื้นที่รวมทั้งสิ้น 105,000 เฮกตาร์

ในพิธีดังกล่าว ประธานาธิบดี Prabowo ได้ทดลองควบคุมโดรนและหว่านเมล็ดพันธุ์ด้วยตนเองเป็นครั้งแรก พร้อมเน้นย้ำถึงความสำคัญของการสานต่อภารกิจด้านการพัฒนาภาคเกษตร และการกระจายรายได้สู่เกษตรกร ซึ่งเป็นกำลังหลักในการผลิตอาหารของประเทศ ประเด็นสำคัญของกิจกรรมครั้งนี้ คือการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีการเกษตรสมัยใหม่ เช่น โดรนและเครื่องปลูกข้าว (Rice transplanter) ซึ่งช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของเกษตรกร ได้อย่างมีนัยสำคัญ โดยเปรียบเทียบจากวิธีการแบบดั้งเดิมที่ต้องใช้เวลาปลูกข้าวในพื้นที่ 1 เฮกแตร์นานถึง 25 วัน แต่ด้วยเทคโนโลยีดังกล่าวสามารถลดระยะเวลาการดำเนินการลงได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในโอกาสนี้ ประธานาธิบดี Prabowo ได้แสดงความขอบคุณต่อทุกภาคส่วนที่มีบทบาทในการขับเคลื่อนประเทศสู่ความเป็นเอกราชทางอาหาร พร้อมทั้งเน้นย้ำถึงความจำเป็นของการบริหารจัดการน้ำและการบำรุงรักษาที่ดินอย่างเป็นระบบ เพื่อยกระดับผลผลิตทางการเกษตรให้บรรลุศักยภาพสูงสุด

(ต่อ)

ประธานาธิบดี Prabowo และรมว.เกษตรฯ นำกิจกรรมปลูกข้าวพร้อมกันใน 14 จังหวัด เพื่อผลักดันความมั่นคงทางอาหารของประเทศ

ในโอกาสเดียวกัน นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย เปิดเผยว่า การปลูกข้าวพร้อมกันทั่วประเทศในเดือนเมษายนปีนี้ ได้ดำเนินการในพื้นที่ 160 เขตปกครองระดับอำเภอทั่วอินโดนีเซีย โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดและรองผู้ว่าราชการเข้าร่วมทั้งสิ้น 11 ราย สำหรับเป้าหมายการเพาะปลูกในเดือนเมษายน ตั้งไว้ที่ 1.3 ล้านเฮกตาร์ โดยคาดว่าจะให้ผลผลิตประมาณ 7.5 ล้านตันข้าวเปลือก หรือเทียบเท่าข้าวสารประมาณ 3.5-4 ล้านตัน ซึ่งสูงกว่าความต้องการบริโภคข้าวภายในประเทศที่อยู่ประมาณ 2.5 ล้านตันต่อเดือนอย่างมีนัยสำคัญ รมว. Amran กล่าวเพิ่มเติมต่อไปว่า โดยเฉพาะใน จ. สุมาตราใต้เพียงจังหวัดเดียว ในปีที่ผ่านมา สามารถผลิตข้าวได้ถึง 2.9 ล้านตัน และในปีนี้รัฐบาลมีความเชื่อมั่นว่าจะสามารถเพิ่มผลผลิตเป็น 3.7 ล้านตัน โดยอ้างอิงจากแนวโน้มการดูดซับผลผลิตและกระบวนการผลิตที่มีทิศทางเป็นบวก ไม่ใช่เพียงแค่ตัวเลขคาดการณ์ ทั้งนี้ รมว. Amran ยังระบุว่า อัตราการดูดซับข้าวภายในประเทศจนถึงเดือนเมษายน 2568 ถือเป็นสถิติสูงสุดในรอบ 10 ปี ขณะเดียวกัน ปริมาณสำรองข้าวระดับประเทศได้แตะระดับ 3 ล้านตัน ซึ่งถือว่าเป็นระดับสูงสุดในรอบ 20 ปี

ในด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการเกษตร รมว. Amran เปิดเผยว่า รัฐบาลได้ดำเนินการปรับปรุงระบบชลประทานในพื้นที่นาข้าวทั่วประเทศครอบคลุมพื้นที่รวม 2 ล้านเฮกตาร์ ซึ่งถือเป็นกลไกสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพการเพาะปลูก และส่งเสริมผลผลิตของเกษตรกรอย่างเป็นรูปธรรม ด้านนาย Zulkifli Hasan รัฐมนตรีประสานงานด้านกิจการอาหาร แสดงความเชื่อมั่นในศักยภาพของภาคเกษตรอินโดนีเซีย โดยยกย่อง รมว. Amran ในฐานะผู้นำที่มีความมุ่งมั่นในการผลักดันการผลิตภายในประเทศให้บรรลุเป้าหมายการพึ่งพาตนเองทางอาหาร พร้อมระบุว่า ในเดือนเมษายนนี้ อินโดนีเซียมีข้าวสำรอง 3 ล้านตัน หากสถานการณ์ยังคงเป็นปกติไปจนถึงปี 2569 อินโดนีเซียอาจไม่จำเป็นต้องนำเข้าข้าวอีกต่อไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อ รมว. Amran ยังคงเดินหน้าเร่งรัดการเพาะปลูกและเปิดพื้นที่เพาะปลูกใหม่ แม้ว่าจะระบบชลประทานบางพื้นที่จะยังไม่สมบูรณ์ก็ตาม หากการปรับปรุงระบบชลประทานแล้วเสร็จ และไม่มีภาวะภัยแล้งยาวนาน ก็มั่นใจได้ว่าการผลิตจะมีปริมาณเพียงพออย่างแน่นอน ทั้งนี้ อ้างอิงข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ (BPS) ระบุว่า จนถึงเดือนเมษายน 2568 อินโดนีเซียมีปริมาณผลผลิตข้าวเปลือกรวมอยู่ที่ 13.9 ล้านตัน ขณะที่ความต้องการบริโภคข้าวอยู่ที่ประมาณ 2.6 ล้านตันต่อเดือน ซึ่งสะท้อนว่า อินโดนีเซียอยู่ในภาวะเกินดุลอาหารอย่างมีนัยสำคัญ

สำหรับกิจกรรมปลูกข้าวพร้อมกันทั่วประเทศในครั้งนี้ จัดขึ้นในรูปแบบไฮบริด ครอบคลุม 14 จังหวัด ได้แก่ อาเจห์ สุมาตราเหนือ สุมาตราใต้ ลัมปุง บันเตน ชวาตะวันตก ชวากลาง ชวาตะวันออก กาลิมันตันตะวันตก กาลิมันตันกลาง กาลิมันตันใต้ สุลาเวสีใต้ และนูซาเต็งการาตะวันตก โดยมีเกษตรกรและเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรในพื้นที่เข้าร่วมหลายพันคน ทั้งยังได้รับเกียรติจากผู้ว่าราชการจังหวัดสุมาตราใต้ คณะกรรมการประสานงานระดับจังหวัด และกลุ่มเกษตรกรที่เข้าร่วมกระบวนการปลูกข้าวอย่างพร้อมเพรียงและกระตือรือร้น

ที่มา: กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย วันที่ 23 เมษายน 2568

กระทรวงอุตสาหกรรมตั้งเป้าอินโดนีเซียเป็นผู้นำ การผลิตสินค้าฮาลาลระดับโลก

เมื่อวันที่ 26 เมษายน 2568 ในการจัดงาน Kick Off Halal Indo 2025 นาย Faisol Riza รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม เปิดเผยว่า กระทรวงฯ มีเป้าหมายให้อินโดนีเซียก้าวขึ้นเป็นผู้นำระดับโลกด้านการผลิตสินค้าฮาลาล โดยพิจารณาจากโอกาสในการพัฒนาอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพสูง ซึ่งในปีที่ผ่านมา มูลค่าการส่งออกสินค้าฮาลาลของอินโดนีเซียมีมูลค่าสูงถึง 64.11 พันล้านเหรียญสหรัฐ หรือประมาณ 1.08 ล้านล้านบาท ทุกภาคส่วนจำเป็นต้องร่วมมือกันอย่างเต็มที่เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของอินโดนีเซียในการเป็นผู้นำด้านการผลิตสินค้าฮาลาลระดับโลก ซึ่งถือเป็นสิ่งสำคัญ โดยต้องเสริมสร้างและพัฒนากระบวนการผลิตฮาลาลในทุกด้าน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายนี้ ซึ่งถือเป็นความจำเป็นเชิงกลยุทธ์"

รมช. Faisol กล่าวเพิ่มเติมว่า ตำแหน่งของเศรษฐกิจฮาลาลของอินโดนีเซียในระดับโลกยังคงเติบโตอย่างต่อเนื่องในหลายภาคส่วน โดยข้อมูลจากรายงาน The State of the Global Islamic Economy Report 2023/2024 ระบุว่า อินโดนีเซียสามารถเลื่อนอันดับขึ้นเป็นอันดับ 3 รองจากมาเลเซียและซาอุดีอาระเบีย อย่างไรก็ตาม ในด้านอุตสาหกรรมยาและเครื่องสำอางฮาลาล อินโดนีเซียยังคงต้องได้รับการสนับสนุนเพิ่มเติมเมื่อเทียบกับประเทศที่มีประชากรส่วนใหญ่ไม่ได้นับถือศาสนาอิสลาม นอกจากนี้ ยังมีความท้าทายอีกประการหนึ่งในการพัฒนาอุตสาหกรรมฮาลาล คือ การสร้างภาพลักษณ์ของอุตสาหกรรมฮาลาลในระดับนานาชาติที่ยังไม่เข้มแข็งพอเมื่อเทียบกับประเทศอื่น ๆ ที่มีการสร้างตราสินค้า (Branding) อย่างมีประสิทธิภาพ

ประเทศต่าง ๆ เช่น ไทย เกาหลีใต้ บราซิล ออสเตรเลีย และจีน ได้วางตำแหน่งตนเองในตลาดฮาลาลโลก โดยมีเป้าหมายแตกต่างกัน เช่น ไทยที่มุ่งสู่การเป็นครัวฮาลาลโลก เกาหลีใต้ที่เน้นการท่องเที่ยวฮาลาล บราซิลตั้งเป้าเป็นผู้ส่งออกสัตว์ปีกฮาลาลรายใหญ่ที่สุด ส่วนออสเตรเลียเป็นหนึ่งในผู้จำหน่ายเนื้อวัวฮาลาลรายสำคัญของโลก และจีนที่มีบทบาทในการจัดจำหน่ายเสื้อผ้าสำหรับชาวมุสลิมชั้นนำ การสร้างกลยุทธ์แบรนด์ที่แข็งแกร่งทำให้ประเทศเหล่านี้เสริมสร้างตำแหน่งในตลาดฮาลาลได้อย่างมีประสิทธิภาพ จากการผลักดันในตลาดฮาลาลดังกล่าว กระทรวงอุตสาหกรรมจะจัดงาน Halal Indonesia International Industry Expo (Halal Indo) ในปี 2568 ระหว่างวันที่ 25-28 กันยายน 2568 ณ เมือง Tangerang จ. Banten ซึ่งในปีที่ผ่านมา งาน Halal Indo ได้รับความสนใจจากผู้เข้าชมมากกว่า 12,000 คน มูลค่าการซื้อขายในงานสูงถึง 1.3 พันล้านรูเปียห์ และมีข้อตกลงมูลค่ารวมกว่า 6 พันล้านรูเปียห์

ที่มา: m.antaranews.com วันที่ 28 เมษายน 2568

หมายเหตุ

(อัตราแลกเปลี่ยน 1 ดอลลาร์สหรัฐ = 16,840 รูเปียห์)

อินโดนีเซีย-เกาหลีใต้จับมือพัฒนา โครงการเพาะเลี้ยงปลาโนโปเลียนอย่างยั่งยืน

กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง (KKP) ร่วมกับสถาบันวิทยาศาสตร์การประมงแห่งชาติเกาหลีใต้ (National Institute of Fisheries Science: NIFS) ดำเนินโครงการความร่วมมือในการอนุรักษ์และพัฒนาประชากรปลาโนโปเลียน (Napoleon fish) อย่างยั่งยืน นาย Tb Haeru Rahayu อธิบดีกรมเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เปิดเผยว่า ความร่วมมือดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของโครงการ “การสนับสนุนเทคโนโลยีอัจฉริยะเพื่อเพิ่มผลผลิตการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในอินโดนีเซีย” (Project for Smart Technological Support to Improve Aquaculture Productivity in Indonesia) ปลาโนโปเลียนถือเป็นชนิดพันธุ์ที่ได้รับการคุ้มครองตามบัญชีภาคผนวก II ของอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ (Convention on International Trade in Endangered Species of Wild Fauna and Flora: CITES) อินโดนีเซียจึงให้ความสำคัญในการอนุรักษ์และพัฒนาเพาะเลี้ยงปลาพันธุ์ดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง โดยหนึ่งในมาตรการสำคัญคือการส่งเสริมการเพาะเลี้ยงปลาโนโปเลียนในระดับเชิงพาณิชย์

นาย Tb ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า สำหรับสถานที่ดำเนินโครงการความร่วมมือกับ NIFS ประเทศเกาหลีใต้ คือ ศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำทางทะเลเกาะบาตัม (Batam Marine Aquaculture Center: BPBL) ซึ่งมีศักยภาพสูงในการเพาะเลี้ยงปลาทะเล และตั้งอยู่บนเส้นทางคมนาคมทางทะเลระหว่างประเทศที่เอื้ออำนวยต่อการค้าและการส่งออกในอนาคต โครงการดังกล่าวเริ่มต้นในปี 2566 มีการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การยกระดับสมรรถนะของทรัพยากรบุคคลด้านการเพาะเลี้ยงทางทะเล การดำเนินกระบวนการเพาะพันธุ์ปลาโนโปเลียนในหลายระยะ และการก่อสร้างสถานที่พักไข่ภายใต้กรอบความร่วมมือครั้งนี้ นาย Tb คาดว่า จะสามารถเพิ่มผลผลิตของการเพาะเลี้ยงปลาโนโปเลียนให้สูงขึ้นได้ ทั้งนี้ ปลาโนโปเลียนเป็นสัตว์น้ำเศรษฐกิจที่มีมูลค่าสูงและเป็นสินค้าส่งออกที่ได้รับความนิยมอย่างมากในตลาดฮ่องกงและจีน เนื่องจากมีราคาที่สามารถแข่งขันได้ในตลาดโลก ด้าน นาย Lee Jeong-yong หัวหน้าฝ่ายวิจัยอุตสาหกรรมเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่ง NIFS เกาหลีใต้ เปิดเผยว่า การก่อสร้างระบบเพาะเลี้ยงปลาโนโปเลียน ณ ศูนย์ BPBL เกาะบาตัม มีเป้าหมายเพื่อยกระดับผลผลิตของภาคการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในอินโดนีเซีย โดยเขาระบุว่า โครงการนี้เป็นความร่วมมือด้านเทคโนโลยีการเพาะเลี้ยงที่ทำลายและเป็นประสบการณ์ที่มีคุณค่าสำหรับทั้งสองประเทศ ความร่วมมือนี้จะสะท้อนถึงความมุ่งมั่นของทั้งสองประเทศในการพัฒนาอุตสาหกรรมเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำอย่างยั่งยืน โดยเน้นการอนุรักษ์พันธุ์สัตว์น้ำที่ใกล้สูญพันธุ์และการส่งเสริมเศรษฐกิจทางทะเลของอินโดนีเซีย

ที่มา m.antaranews.com วันที่ 29 เมษายน 2568

กระทรวงการค้าอินโดนีเซียเตรียมจัดเก็บเงินอุดหนุนจากการส่งออกมะพร้าว

กระทรวงการค้าอินโดนีเซียเตรียมดำเนินมาตรการจัดเก็บเงินอุดหนุนจากการส่งออกมะพร้าว โดยขณะนี้อยู่ระหว่างการจัดทำรายละเอียดภายใต้กรอบของกฎระเบียบรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการค้า และกฎระเบียบรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคลัง ทั้งนี้ ปัจจุบันยังไม่มีการจัดเก็บเงินอุดหนุนจากการส่งออกมะพร้าว อย่างไรก็ตาม รัฐบาลได้กำหนดให้มะพร้าวและโกโก้เป็นสินค้าเกษตรเพิ่มเติมต่อจากน้ำมันปาล์ม ที่จะถูกจัดเก็บเงินอุดหนุนเข้ากองทุนพัฒนาอุตสาหกรรมพืชเศรษฐกิจ ซึ่งบริหารจัดการโดยคณะกรรมการบริหารกองทุนพัฒนาการเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (Plantation Fund Management Board: BPDP) การดำเนินการดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรของประเทศอย่างยั่งยืน และสอดคล้องกับเป็นไปตามข้อกำหนดของระเบียบประธานาธิบดีหมายเลข 132 ปี 2024 ว่าด้วยการบริหารจัดการกองทุนพืชเศรษฐกิจ ซึ่งกำหนดให้แหล่งรายได้หลักของกองทุนมาจากการจัดเก็บเงินอุดหนุนและค่าธรรมเนียมจากการส่งออกของภาคธุรกิจในการพัฒนาอุตสาหกรรมเพาะปลูก

ในส่วนของภาคเอกชน นาย Rudy Handiwidjaja ประธานสมาคมอุตสาหกรรมแปรรูปมะพร้าวอินโดนีเซีย (Indonesian Coconut Processing Industry Association: HIPKI) ได้เสนอแนะให้รัฐบาลจัดเก็บเงินอุดหนุนจากการส่งออกมะพร้าวควบคู่กับการบังคับใช้มาตรการระงับการส่งออกมะพร้าวเป็นระยะเวลา 6 เดือน เพื่อบรรเทาผลกระทบต่ออุตสาหกรรมภายในประเทศ ทั้งนี้ สถานการณ์ตลาดภายในประเทศขณะนี้กำลังเผชิญภาวะวิกฤตจากการส่งออกมะพร้าวไปยังประเทศจีนที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้ราคามะพร้าวภายในประเทศปรับตัวสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ โดยราคามะพร้าวสดในตลาดแบบดั้งเดิมเพิ่มขึ้นถึงระดับ 25,000 - 30,000 รูเปียห์ต่อผล ขณะที่ปริมาณผลผลิตภายในประเทศสามารถตอบสนองความต้องการของภาคอุตสาหกรรมได้เพียงร้อยละ 40 - 50 เท่านั้น ส่งผลให้โรงงานบางแห่งต้องหยุดดำเนินการชั่วคราวเนื่องจากการขาดแคลนวัตถุดิบ นอกจากนี้ สถานการณ์ดังกล่าวยังได้รับผลกระทบจากปรากฏการณ์เอลนีโญในปีที่ผ่านมา ซึ่งทำให้ผลผลิตมะพร้าวของเกษตรกรลดลงเหลือเพียงร้อยละ 40 ประกอบกับภาวะการขาดแคลนมะพร้าวในตลาดโลก โดยในขณะนี้ อินโดนีเซียเป็นประเทศเดียวที่ยังได้รับอนุญาตให้ส่งออกมะพร้าว ส่งผลให้ราคามะพร้าวในตลาดโลกปรับตัวสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ที่มา: *ekonomi.bisnis.com* วันที่ 30 เมษายน 2568